

การตรวจสอบลายปริ๊นท์

(Inspection of Printed circuit Board)

เฉลิมเกียรติ สุทธิไญญ 326304

วันชัย สกลวิจิตรสินธุ์ 326322

สมศักดิ์ สคนธศิรินทร์ 326329

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ เกษตร์ ศิริสันติสัมพันธ์

ปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต

สาขาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาเทคโนโลยีการวัดคุมทางอุตสาหกรรม

คณะวิศวกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ปีการศึกษา 2533

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้เผยแพร่เอกสารนี้ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญานิพนธ์ปีการศึกษา 2533

ภาควิชา เทคโนโลยีการวัดคุมทางอุตสาหกรรม

สาขา เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์อุตสาหกรรม

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง การตรวจสอบลายปริ้นท์ (PCB)

(Inspection of Printed circuit Board)

ผู้จัดทำ

1. นาย เฉลิมเกียรติ สุกชัญญ์ 326304
2. นาย วันชัย สุกฉวีจิตรฉินธุ 326322
3. นาย สมศักดิ์ สุกนชศิริพร 326329

.....อาจารย์ที่ปรึกษา
 (อาจารย์ เกษตร์ ศิริฉันทฉิมฤทธิ)

เลขหมึ T 33018 ค. A
 เลขทะเบียน 027851
 วัน, เดือน, ปี 12 ก.ค. 34

หัวข้อปริญญานิพนธ์ การตรวจสอบลายปริ้นท์ (PCB)
 นักศึกษา นาย เฉลิมเกียรติ สุทธิปัญญา 326304
 นาย วันชัย สกกุลวิจิตรสินธุ 326322
 นาย สมศักดิ์ สุนทรศิริพร 326329
 อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ เกษตร์ ศิริลั่นติสัมฤทธิ์
 ระดับการศึกษา อุตสาหกรรมศาสตร์ บัณฑิต
 ทางเทคโนโลยีการวัดคุมทางอุตสาหกรรม
 ปีการศึกษา พค. 2533

บทคัดย่อ

การตรวจสอบลายปริ้นท์ โดยใช้ อิมเมจโพรเซสซิง (Image Processing) โดยปกติจะใช้วิธีการในการตรวจสอบหลายวิธี เช่น วิธีแมตชิ่ง (Matching) ซึ่งเป็นการนำเอาภาพลายปริ้นท์ต้นแบบ กับ ภาพที่ต้องการตรวจสอบ มาทำการเปรียบเทียบกันแบบจุดต่อจุด ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้จะเป็นข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น แต่วิธีนี้ก็มีความยากลำบากมากในทางปฏิบัติ คือจะต้องมีข้อมูลภาพลายปริ้นท์ที่จะใช้เปรียบเทียบ และ จะต้องจัดให้ข้อมูลภาพทุกจุดตรงกันจริงๆ เพื่อให้ผลลัพธ์ที่ได้ออกมาเป็นข้อผิดพลาดของลายปริ้นท์จริงๆ สำหรับปริญญานิพนธ์ ฉบับนี้ จะขอเสนอเทคนิคในการตรวจสอบลายปริ้นท์ โดยวิธีให้โปรแกรมตรวจสอบข้อผิดพลาดของลายวงจรเอง โดยไม่ต้องมีต้นแบบที่ใช้เปรียบเทียบ และไม่ต้องยุ่งยากในการจัดภาพด้วย ในตอนท้ายของวิทยานิพนธ์นี้ ได้แสดงตัวอย่างของการตรวจสอบลายวงจร จากผลการทดลองสามารถตรวจสอบลายปริ้นท์ได้เป็นที่พอใจในระดับหนึ่ง ซึ่งยังคงต้องมีการพัฒนาต่อไปอีก

Thesis Title Inspection of Printed Circuit Board
Name Chalermkiat SUDTIPUN-YO
 Wanchai SAKULVIJITSINTU
 Somsak SUKHONTASIRIPORN
Thesis Advisor Kaset Sirisantisemrid
Level of Study Bachelor's Degree Of Computer Technology
 Instrument Department
 Engineering Faculty
Academic Year 1990

ABSTRACT

Normally, inspection of printed circuit board (PCB) by image processing used various method such as Matching method which is compares reference picture with target picture ,compare pixel to pixel. The result is the errors of picture, but this method has a large problem in practice, because it need comparation at the really correct pixel.

This thesis illustrates PCB inspection techniques by program checking error with itself, without reference picture needed to compare and induce confusion in picture management.

Finally, in this thesis shows example of PCB inspection. From our examination, the programs can inspect PCB in a good level.

However, we hope it is developed further.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับควรใช้วงมเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไปอนอดตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	
Abstract	
บทที่ 1 บทนำ	1
(Introduction)	
บทที่ 2 พื้นฐานการประมวลผลข้อมูลภาพ	
(Introduction Image Processing)	
2.1 การแทนภาพในระบบดิจิทัล	4
2.2 ระบบประมวลผลภาพทางดิจิทัล	5
2.3 แบบจำลองภาพ	7
2.4 การลุ่มแบบสมาชิก	8
2.5 ฟังก์ชันการแปลงเบื้องต้น	10
2.6 การคอนโวลูชัน	16
2.7 การแปลงค่าแบบลิเนียร์	20
2.8 การหาขอบภาพ (Edge detection)	25
2.9 การตัดระดับ (Thresholding)	26
2.10 การตรวจหาเส้นขอบ (Line detection)	31
2.11 ทฤษฎีเบื้องต้น ในการหาแกนโครงร่างภาพ	36
บทที่ 3 แผ่นเก็บข้อมูลภาพ (Image Card)	
3.1 ระบบสัญญาณโดยรวม	44
3.1.1 ส่วนประกอบของภาพ	45
3.1.2 การกวาดภาพ	46
3.1.3 สัญญาณรวม	48

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2	แผ่นเก็บข้อมูลภาพ	
3.2.1	บล็อกไดแกรม (Block Diagram)	49
3.2.2	การแยกสัญญาณซิงค์	50
3.2.3	การเปลี่ยนสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัล	51
3.2.4	การเปลี่ยนสัญญาณดิจิทัลเป็นสัญญาณอนาล็อก	53
3.2.5	การจัดการหน่วยความจำ	54
3.2.6	การตีโคตตำแหน่งแอดเดรสของอินพุทเอาต์พุทพอร์ท	56
บทที่ 4	กรรมวิธีการตรวจสอบลายวงจร (Inspection PCB.)	
4.1	การหาขอบภาพ	61
4.2	การตรวจสอบ	63
4.3	ขั้นตอนการตรวจสอบ	65
4.4	การตัดสินใจของโปรแกรมค้นหา	70
4.5	การเก็บข้อมูลภาพในหน่วยความจำ	71
บทที่ 5	สรุปผลการทดลอง	74
บทที่ 6	สรุปผลงานวิจัย	78

กิตติกรรมประกาศ

หนังสืออ้างอิง

ภาคผนวก 1 โปรแกรมคอมพิวเตอร์

ภาคผนวก 2 แผ่นวงจรเก็บข้อมูลภาพ (Image Card)

บทที่ 1

บทนำ

(INTRODUCTION)

ในปัจจุบันนี้ อุตสาหกรรมทางด้านไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ นับวันจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ส่วนหนึ่งที่นับว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญ ของอุตสาหกรรมเหล่านี้ก็คือ การผลิตแผ่นวงจร (Printed Circuit Boards ,PCB) ในปัจจุบันนี้ การผลิตแผ่น PCB ในหลายที่ จะใช้วิธีการ เพิ่มประสิทธิภาพของระบบ ในขั้นตอนการผลิต (Process) เพื่อให้ได้ชิ้นงานออกมานั้น มีคุณภาพเป็นไปตามกำหนดให้มากที่สุด แต่อย่างไรก็ตามก็ยังคงมีชิ้นงาน ที่ไม่ได้คุณภาพตามกำหนดอยู่ดี จึงต้องมีวิธีการต่างๆ ที่นำมาใช้ พิจารณาแยกแยะคุณภาพของชิ้นงาน กันต่อไป

ในขั้นตอนการผลิตแผ่น PCB สิ่งหนึ่งที่จะเป็นตัวบ่งบอกถึงคุณภาพของแผ่น PCB ที่ผลิตออกมาก็คือ ขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพ ของลายวงจรที่ทำการผลิตออกมา โดยทั่วไปจะตรวจสอบโดยการมองเห็นของคน เพื่อที่จะได้ทราบว่าส่วนไหนของลายวงจร เกิดการชำรุดเสียหาย หรือไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ที่กำหนดไว้ ก็สามารถแยกคุณภาพของชิ้นงานได้ แต่ถ้าเป็นขั้นตอนการผลิตที่ใหญ่ๆ จำนวนชิ้นงานที่ผลิตมีจำนวนมากๆ และ ต้องการความรวดเร็วในการผลิตมากๆ ดังนั้นจึงได้มีการหาวิธีการอื่น ที่จะมาทำการตรวจสอบแทนคน ซึ่งก็เป็นที่ทราบดีว่ามีข้อจำกัดหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นประสิทธิภาพ ในการตรวจสอบที่ขึ้นอยู่กับ ขนาดของชิ้นงานแล้ว ยังขึ้นอยู่กับ ความมั่นใจของผู้ตรวจสอบเอง การคุ้มค้ำแก่การลงทุนและปัจจัยอื่นๆอีก

จากที่กล่าวมา จึงเป็นมูลเหตุให้มีการพัฒนาในส่วนของการ ตรวจสอบลายวงจร โดยใช้หลักการพื้นฐาน ในการประมวลผลข้อมูลภาพ (Image Processing) สำหรับในปริณญาณิพนธ์ฉบับนี้ จะนำเสนอแนวทางในการพิจารณาอยู่ 2 ระดับคือ ในระดับแรกจะอาศัยหลักการพื้นฐานในการเปรียบเทียบ คือจะนำข้อมูลภาพของชิ้นงาน ที่ได้จากขบวนการการผลิต (Process) มาทำการเปรียบเทียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กับข้อมูลภาพที่ออกแบบไว้แล้ว (ออกแบบโดย CAD หรืออื่นๆ) ผลลัพธ์ที่ได้หลังการเปรียบเทียบแล้ว คือ ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นในขบวนการผลิต ซึ่งจะเห็นว่าวิธีการนี้ใช้หลักการง่ายๆ ในการที่จะตรวจเช็คได้ว่าแผ่นลายวงจรที่ผลิตออกมานั้นเป็นไปตามที่ออกแบบไว้หรือไม่ แต่อย่างไรก็ตามวิธีการนี้ ก็มีปัญหามากในการปฏิบัติหมายความว่าข้อมูลภาพทั้งสองที่จะนำมาเปรียบเทียบกันนั้นจะต้องวางให้ภาพตรงกันทุกจุดภาพ (Matching) เพื่อให้ผลลัพธ์หลังการ compare ออกมานั้นเป็นผลของความผิดพลาดที่เกิดจากขบวนการการผลิตจริงๆ แต่ในทางปฏิบัตินั้นเป็นการยากมาก ที่จะทำให้ภาพทั้งสองวางทับตรงกันทุกๆจุด จากการปฏิบัติจะทำการกำหนดระยะห่างจากกล้องถึงภาพให้คงที่ เวลาถ่ายภาพ 2 ภาพเข้ามาเปรียบเทียบกัน จะยึดกล้องไว้ไม่ให้เคลื่อนที่ นอกจากนั้นยังต้องให้แสงสว่างคงที่ด้วย

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากความยากลำบากของการตรวจสอบลายวงจร ด้วยวิธีแรก ที่ต้องมีข้อมูลของลายวงจร ที่สมบูรณ์ก่อนที่จะทำการตรวจสอบ และยังคงปรับค่าต่างๆ ให้ถูกต้องด้วย จึงมีการพัฒนาในระดับที่ ๒ โดย จะให้โปรแกรมสามารถที่จะตรวจสอบ ส่วนที่สงสัยที่คาดว่าจะมีข้อผิดพลาด ของลายวงจรได้ วิธีในการตรวจสอบนั้นมีอยู่หลายวิธี ซึ่งจะให้นวัตกรรมและข้อเสียต่างกันไป วิธีที่นำเสนอในวิทยานิพนธ์นี้ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ใช้ในการตรวจสอบ ซึ่งได้ผลในระดับหนึ่ง ผลการทดลองและรายละเอียด วิธีการต่างๆ เหล่านี้ได้แสดงไว้ในบทถัดไปของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

สำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้นั้น จะประกอบไปด้วย กล้องถ่ายภาพ, แผ่นวงจรดีจิไตเซอร์, Monitor TV ขาวดำ, เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ IBM PC/AT อย่างละชุด อุปกรณ์ดังกล่าวนี้เป็นอุปกรณ์เบื้องต้น ที่จำเป็นสำหรับงานการตรวจสอบลายวงจร (PCB)

สำหรับเนื้อหาใน บทต่างๆมีดังต่อไปนี้คือ

บทที่ 2 จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับ ทฤษฎีพื้นฐานทางด้าน Image Processing คร่าวๆ ที่ได้นำมาใช้ร่วม ในการตรวจสอบลายปริ้นซ์ด้วย ซึ่งมีดังนี้

คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1).FILTERING

- Image Smoothing
- Neighborhoods Average

(2).Edge Detection

- Laplacian
- Sobel

(3).Enhancement

- Linear Density Conversion

บทที่ 3 สำหรับเนื้อหาในบทที่ 3 นี้จะเกี่ยวข้องกับ ส่วนที่เป็น HardWare คือเกี่ยวกับ Digitizer Card จะเป็นการอธิบายเกี่ยวกับการทำงาน ของส่วนที่ทำหน้าที่ในการ เก็บข้อมูลภาพที่เก็บเข้ามา จากกล้องลงไปเก็บไว้ในแผ่นเก็บข้อมูล (Disk)

บทที่ 4,5 ในส่วนนี้จะอธิบายการทำงานตั้งแต่ การนำข้อมูลภาพลายปริ้นซ์ที่ได้ มาผ่านขั้นตอนการตั้งแต่ Filter ให้ Noise ลดลงมากที่สุด แล้ว นำไปผ่าน โปรแกรมปรับปรุงภาพ Linear Density Conversion เพื่อทำให้ได้ภาพ ที่มีความละเอียดเพิ่มขึ้น คือเปลี่ยนจาก ภาพ 6 Bit เป็นภาพขนาด 8 Bit (หรือไม่ต้องแปลงก็ได้) แล้ว จากนั้นก็จะนำมาผ่านการทำ Threshold เพื่อให้ภาพที่ได้ เป็น Binary Image คือมี 2 ระดับสีเทา คือ 0 กับ 255 จากนั้น ก็จะนำภาพที่ได้ ไปผ่านวิธีการในการตรวจสอบวงจร ในที่นี้จะขอ กล่าวถึง วิธีการตรวจสอบ 2 วิธี วิธีแรกจะใช้ Skeleton จะ ทำให้ได้ขนาดของลายปริ้นซ์ บางลงเป็นเส้นเดียว จากนั้นก็จะนำ ไปผ่านโปรแกรม ที่จะตรวจสอบลายวงจรถัดๆ ก็จะทำให้ทราบ ว่า วงจรส่วนไหนที่ขาด โปรแกรมก็จะแสดงเครื่องหมาย ให้เห็นตรงที่ ขาด ส่วนวิธีที่ 2 จะใช้การเก็บตำแหน่งของลายปริ้นซ์ มาทำการ เปรียบเทียบ ก็สามารถที่จะทำให้ทราบ ข้อผิดพลาดของลายปริ้นซ์

บทที่ 2

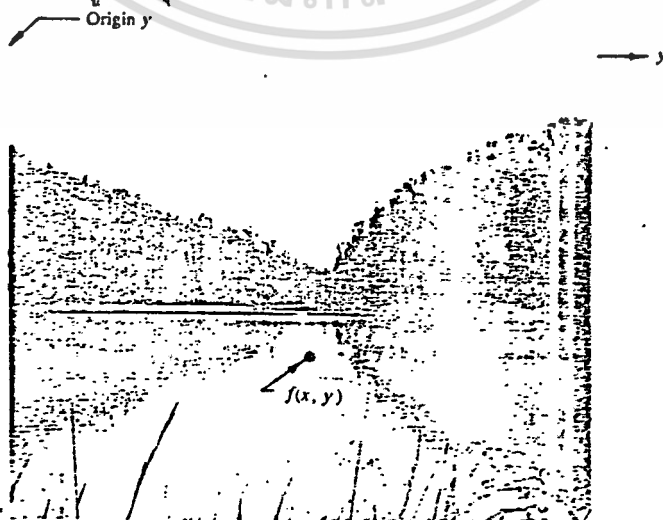
พื้นฐานการประมวลผลข้อมูลภาพ

(Introduction Image Processing)

ในการที่จะศึกษาเกี่ยวกับสัญญาณภาพในทั้ง FREQUENCY DOMAIN และ TIME DOMAIN เมื่อคุณสมบัติต่าง ๆ จำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนสัญญาณภาพ ที่อยู่ในรูปอนาลอกให้เป็นสัญญาณทางดิจิทัล เพื่อประโยชน์ในการคำนวณต่อไปได้ง่ายขึ้น ในบทนี้จะกล่าวถึง ระบบภาพในระบบดิจิทัล ตลอดจนคณิตศาสตร์พื้นฐาน ที่ใช้ในการประมวลสัญญาณภาพ

2.1 การแทนภาพในระบบดิจิทัล (Digital Image Representation)

ภาพ (IMAGE) ในเชิงคณิตศาสตร์ หมายถึง ฟังก์ชัน 2 มิติ $f(x,y)$ โดย x,y เป็นแกนพิกัดในระนาบของภาพ (Spatial coordinate) ค่าของฟังก์ชันที่จุด x,y จะเป็นสัดส่วนกับความสว่าง ซึ่งเรียกว่า ระดับเทา (gray Level) ในรูปที่ 1 แสดงให้เห็นระนาบ และ แกนพิกัดของภาพ ซึ่งโดยทั่วไปเราจะให้จุดกำเนิดของแกนพิกัดอยู่ทางมุมบนซ้ายของภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
รูป 2.1 ระนาบและแกนพิกัดที่ใช้ในระบบภาพ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพในระบบดิจิทัลก็คือ ฟังก์ชัน $f(x,y)$ ซึ่งถูกกลุ่ม (Discretized) ทั้งในแกน x,y และค่าของฟังก์ชันก็คือ ระบบสีเทาเราอาจพิจารณาภาพดิจิทัลเป็นเมทริกซ์ ในแถวและคอลัมน์จะแทนตำแหน่งของจุดในภาพ และค่าสมาชิกในเมทริกซ์จะแทนระดับเทาของจุดในตำแหน่งนั้น เราเรียกว่าแต่ละสมาชิกของเมทริกซ์ว่า พิกเซล (Pixel) หรือ (pel) รูปที่ 1 เป็นภาพดิจิทัล ขนาด 64×64 พิกเซล (Pixel)

รูป 2.2 ตัวอย่างภาพดิจิทัล ขนาด 64×64

2.2 ระบบประมวลผลภาพทางดิจิทัล (Digital Image Processing System)

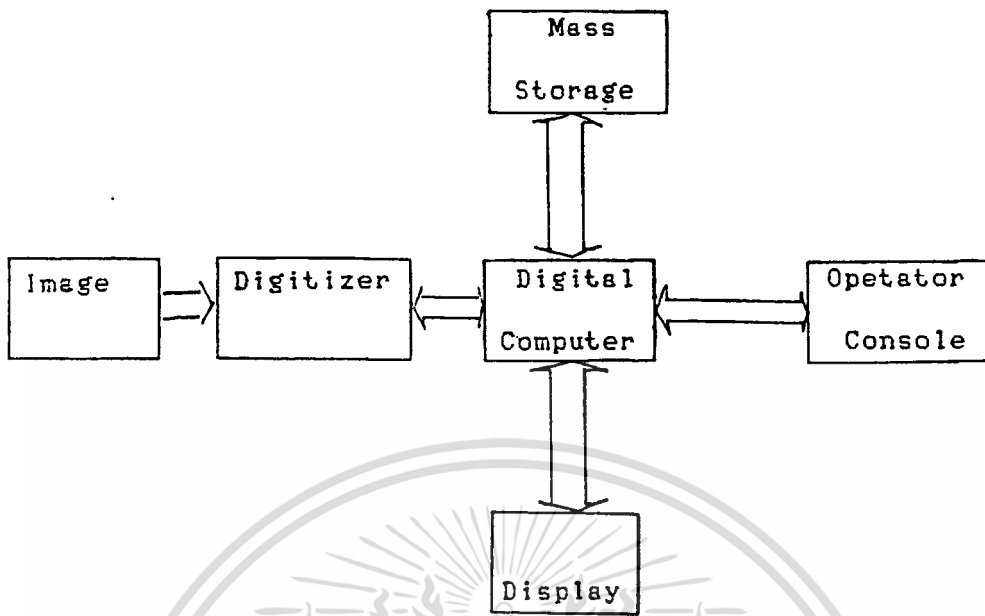
ระบบการประมวลผลภาพประกอบด้วย 3 ส่วนใหญ่ ๆ คือ

ส่วนเปลี่ยนนอานาลอกให้เป็นสัญญาณดิจิทัล (Digitizer)

ส่วนประมวลผล (Processing)

ส่วนแสดงผล (Display)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 2.3 อุปกรณ์ในระบบประมวลผลภาพดิจิทัล

ส่วนดิจิทัลไอเซอร์ ทำหน้าที่เปลี่ยนสัญญาณภาพ ให้อยู่ในรูปของตัวเลข เพื่อเป็นข้อมูลเข้าของดิจิทัลคอมพิวเตอร์ส่วนนี้ ได้แก่กล้องโทรทัศน์ ดิจิทัลไอเซอร์ ภายในประกอบด้วยหลอดวิดิคอน ซึ่งทำหน้าที่เป็นลื่อนำไฟฟ้าทางแสง ภาพจะถูกโฟกัสลงบนผิวของหลอด ซึ่งถูกเปลี่ยนให้เป็นสัญญาณไฟฟ้า จากนั้นภาพดิจิทัลจะ ได้มาจากการควอนไทซิงสัญญาณนี้

สำหรับภาคประมวลผล ก็คือ ดิจิทัลคอมพิวเตอร์ ซึ่งอาจจะใช้ ขนาดตั้งแต่ไมโครคอมพิวเตอร์ ถึงเมนเฟรมคอมพิวเตอร์ ในระบบคอมพิวเตอร์ นี้อย่างน้อยที่สุด ควรจะมีหน่วยความจำตั้งแต่ 32kB ถึง 64 kB หรือมากกว่า ควรจะมีหน่วยความจำสำรอง (Secondary memory) เช่น ดิสก์ เทปแม่เหล็ก ฯลฯ และมีหน่วยแสดงผล เช่น เครื่องพิมพ์ สำหรับคอมพิวเตอร์

ในภาพแสดงผลหน้าที่ของมันก็คือ เปลี่ยนภาพในสัญญาณดิจิทัลที่อยู่ ในรูปของเมทริกซ์ ซึ่งประกอบด้วยค่าตัวเลขที่เป็นน้ำหนักของระดับสีเทา ออกมา เป็นภาพที่ตามนุษย์สามารถสังเกตเห็นได้ ส่วนแสดงผลนี้มักจะเป็นอุปกรณ์ CRT, เครื่องพิมพ์ที่สามารถแสดงผลในรูปของกราฟิกได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในวงที่ควรระวังเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 แบบจำลองภาพ (Image Model)

ภาพ 2 มิติ สามารถแสดงได้ด้วยฟังก์ชัน $f(x,y)$ โดย x และ y เป็นแกนในระนาบของภาพ ค่าของฟังก์ชันที่จุด x,y คือความเข้มของแสงที่จุดนั้น เนื่องจากแสงอยู่ในรูปของพลังงานชนิดหนึ่ง ดังนั้น $f(x,y)$ ไม่เป็นศูนย์ และต้องเป็นจำนวนจำกัด

$$0 < f(x,y) < \alpha \quad (2.1)$$

จากธรรมชาติของแสง จะต้องมีส่วนกำเนิด และ ส่วนที่สะท้อนของแสง ดังนั้น เราสามารถแยกฟังก์ชัน $f(x,y)$ ออกเป็น 2 ส่วนคือ

$i(x,y)$ [อิลูมินเนชันคอมโพเนนต์]

$r(x,y)$ [รีเฟลคแทนซ์คอมโพเนนต์]

ผลคูณของ $i(x,y)$ และ $r(x,y)$ ก็คือ ฟังก์ชัน $f(x,y)$

$$f(x,y) = i(x,y) \cdot r(x,y) \quad (2.2)$$

เมื่อ

$$0 < i(x,y) < \alpha \quad (2.3)$$

และ

$$0 < r(x,y) < 1 \quad (2.4)$$

จากสมการจะเห็นว่า ฟังก์ชันของการสะท้อน ถูกจำกัดขอบเขตระหว่าง 0 (มีการดูดซึมโดยสมบูรณ์) และ 1 (การสะท้อนโดยสมบูรณ์) ธรรมชาติของ $i(x,y)$ นั้นอยู่กับแหล่งกำเนิดแสง ในขณะที่ $r(x,y)$ นั้นอยู่กับวัตถุ ที่สะท้อนแสงเข้าตา

ความเข้มของภาพที่จุด (x,y) เราเรียกว่าระดับเทา (1) จาก (2.2) และ (2.4) จะได้ว่า

$$L_{min} \leq 1 \leq L_{max} \quad (2.5)$$

ในทางทฤษฎี L_{min} จะต้องมีค่าบวก ในขณะที่ L_{max} มีค่าจำกัดในทางปฏิบัติ $L_{min} = i_{min} r_{min}$ และ $L_{max} = i_{max} r_{max}$ ช่วงของ $[L_{min}, L_{max}]$ เป็นสเกลของระดับเทา ให้อยู่ในช่วง $[0, L]$ โดย $[0, L]$ ครอบคลุม ตั้งแต่ช่วงขาวสุดถึงช่วงที่ดำสุด

2.4 การสุ่มแบบสม่ำเสมอ (Uniform Sampling)

เพื่อที่จะประมวลสัญญาณภาพ ด้วยคอมพิวเตอร์ ฟังก์ชันของภาพ $f(x,y)$ จะต้องถูกทำให้เป็นสัญญาณไม่ต่อเนื่อง ทั้งในแกน x และ y ซึ่งเราเรียกว่า Image sampling และ ได้ค่าของฟังก์ชัน เราเรียกว่า Gray-level quantization

สัญญาณภาพต่อเนื่อง $f(x,y)$ ถูก digitized ในระนาบ x,y เป็นช่วงๆ เท่าๆกัน ซึ่งเราจัดให้อยู่ในรูปแมตริก ขนาด $N \times N$ ดังสมการ 2.7

$$f(x,y) = \begin{bmatrix} f(0,0) & f(0,1) & \dots & f(0, N-1) \\ f(1,0) & f(1,1) & \dots & f(1, N-1) \\ \cdot & \cdot & \cdot & \cdot \\ f(N-1,0) & f(N-1,1) & \dots & f(N-1, N-1) \end{bmatrix} \quad (2.6)$$

ทางขวาของสมการนี้ คือ ภาพทางดิจิทัล และทุก ๆ สมาชิก
 ในเมตริกจะเรียกว่า พิกเซล จากขบวนการสร้างภาพดิจิทัลข้างต้น จะเห็นว่า
 เราต้องทราบขนาด ความละเอียดของภาพ พิกเซล และจำนวนระดับเทา
 ในทางปฏิบัติ การทำควอนไทเซชันในระบบภาพดิจิทัล จะเป็นเลขจำนวนเต็ม
 โดยที่

$$N = 2^n$$

และ

$$G = 2^m$$

โดย G เป็นจำนวนระดับเทา ดังนั้น หน่วยความจำที่ใช้ในการเก็บภาพหนึ่งภาพ
 จะกำหนดโดย

$$b = N \times N \times m$$

ในตารางที่ 1 และ 2 ได้แสดงการใช้หน่วยความจำ เป็นจำนวนบิตและไบต์
 ตามลำดับ เมื่อค่า N, m เปลี่ยนไป

	1	2	3	4	5	6	7	8
32	1024	2048	3072	4096	5120	6144	7168	8192
64	4096	8192	12288	16384	20480	24576	28672	32768
128	16384	32768	49152	65536	81920	98304	114688	131072
256	65536	131072	196608	262144	327680	393216	458752	524288
512	262144	524288	786432	1048576	1310720	1572864	1835008	2097152

ตาราง 2.1 แสดงจำนวนบิตที่ใช้ในการเก็บภาพ เมื่อ N, m เปลี่ยนไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใช้ได้เห็นฉบับนี้โปรดแจ้งเจ้าหน้าที่

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง (0)27851

	1	2	3	4	5	6	7	8
32	128	256	512	512	1024	1024	1024	1024
64	512	1024	2048	2048	4096	4096	4096	4096
128	2048	4096	8192	8192	16384	16384	16384	16384
256	8192	16384	32768	62768	65536	65536	65536	65536
512	32768	65536	131072	131072	262144	262144	262144	262144

ตาราง 2.2 แสดงจำนวนไบท์ที่ใช้ในการเก็บภาพ เมื่อ N และ m เปลี่ยนไป

2.5 ฟูรีเยร์ทรานส์ฟอร์มเบื้องต้น (Concept of the Fourier Transform)

ให้ $f(x)$ เป็นฟังก์ชันต่อเนื่อง ของตัวแปรจำนวนจริง x ฟูรีเยร์ทรานส์ฟอร์ม ของ $f(x)$ ซึ่งใช้สัญลักษณ์ $\{f(x)\}$ ถูกนิยามโดยสมการ

$$\mathcal{F}\{f(x)\} = F(u) = \int_{-\infty}^{\infty} f(x) \exp[-j 2 \pi u x] dx \quad (2.11)$$

เมื่อ $j = \sqrt{-1}$

เมื่อกำหนดฟูรีเยร์ทรานส์ฟอร์ม $F(u)$ เราสามารถหา $f(x)$ ได้จากการทำอินเวอร์สฟูรีเยร์ทรานส์ฟอร์ม (Inverse Fourier Transform)

$$\begin{aligned} \mathcal{F}^{-1}\{F(u)\} &= f(x) \\ &= \int_{-\infty}^{\infty} F(u) \exp [j 2 \pi u x] du \end{aligned} \quad (2.12)$$

สมการ (2.11) และ (2.12) เรียกว่า คู่สมการของฟูรีเยร์ทรานส์ฟอร์ม ซึ่งจะเกิดได้ (exist) ก็ต่อเมื่อ $f(x)$ เป็นฟังก์ชันที่ต่อเนื่อง และสามารถอินทิเกรตได้ และ $F(u)$ ต้องสามารถอินทิเกรตได้ด้วย ซึ่งส่วนมาก กรณีเช่นนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้ในวงจำกัดเท่านั้น การนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมายและมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฟูเรียร์ทรานส์ฟอร์มของฟังก์ชันตัวแปรจำนวนจริง $f(x)$ มักจะให้ $F(u)$ เป็นคอมเพล็กซ์

$$F(u) = R(u) + j I(u) \quad (2.13)$$

เมื่อ $R(u)$ และ $I(u)$ คือส่วน real และ imaginary ของ $F(u)$ ตามลำดับเพื่อความสะดวก เราจะกระจายสมการ (2.13) ในรูปของ เอ็กซ์โพเนนเชียล

$$F(u) = |F(u)| e^{j\phi(u)} \quad (2.14)$$

เมื่อ

$$|F(u)| = [R^2(u) + I^2(u)]^{1/2} \quad (2.15)$$

และ
$$\phi(u) = \tan^{-1} [I(u)/R(u)] \quad (2.16)$$

ขนาดของฟังก์ชัน $F(u)$ เรียกว่า สเปกตรัมฟูเรียร์ของ $f(x)$ และ $I(u)$ คือ มุมเฟส เมื่อยกกำลังสองของสเปกตรัม (Spectrum) จะได้

$$\begin{aligned} E(u) &= |F(u)|^2 \\ &= R^2(u) + I^2(u) \end{aligned} \quad (2.17)$$

ซึ่งเรียกว่า สเปกตรัมพลังงานของ $f(x)$

ฟูเรียร์ทรานส์ฟอร์ม สามารถใช้กับฟังก์ชัน $f(x,y)$ ซึ่งมีตัวแปรอิสระ 2 ตัว ถ้าฟังก์ชัน $f(x,y)$ เป็นฟังก์ชันต่อเนื่อง และสามารถอินทิเกรตได้ และ $F(u,v)$ สามารถอินทิเกรตได้ ดังนั้น คู่สมการของฟูเรียร์ทรานส์ฟอร์ม จะเป็น

$$f(x,y) = F(u,v) = \iint_{-\infty}^{\infty} f(x,y) \exp [-j 2 \pi (ux+vy)] dx dy \quad (2.18)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใดเห็นการใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และ

$$F(u, v) = f(x, y) = \iint_{-\infty}^{\infty} F(u, v) \exp [j 2 \pi (ux + vy)] du dv \quad (2.19)$$

เมื่อ u และ v เป็นตัวแปรทางความถี่

ในการทำงานเกี่ยวกับกรณี 1 มิติ สเปกตรัมฟูเรียร์, เฟส และ สเปกตรัมพลังงานถูกกำหนดโดยความสัมพันธ์ของสมการต่อไปนี้

$$\begin{aligned} |F(u, v)| &= [R^2(u, v) + I^2(u, v)]^{1/2} \\ \phi(u, v) &= \tan^{-1} [I(u, v) / R(u, v)] \end{aligned} \quad (2.21)$$

และ

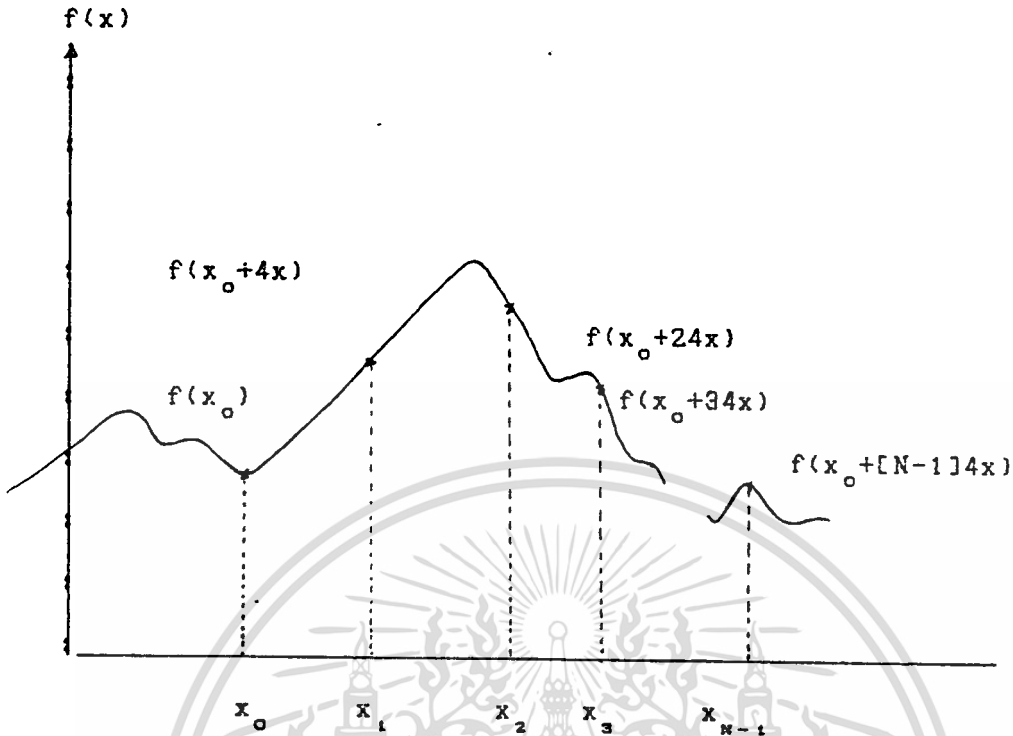
$$E(u, v) = R^2(u, v) + I^2(u, v) \quad (2.22)$$

2.5.1 ฟูเรียร์ทรานส์ฟอร์มแบบไม่ต่อเนื่อง

(The Discrete Fourier Transform)

สมมติให้ฟังก์ชัน $f(x)$ เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องที่ถูกกลุ่มในช่วงห่างเท่า ๆ กัน คือ $f(x_0), f(x_0+4x), f(x_0+24x), \dots, f(x_0+[N-1]4x)$ เป็นจำนวน N ตัวอย่าง โดยมีระยะห่าง $4x$ หน่วย ดังในรูปที่ 2.4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.4 ฟังก์ชันภาพต่อเนื่องที่ถูกสุ่มในช่วงเท่า ๆ กัน

เราอาจนิยาม $f(x)$ ให้เป็นฟังก์ชันดิจิทัล โดย

$$f(x) = f(x_0 + x \cdot x) \quad (2.23)$$

เมื่อค่า x เป็นค่าของจุดไม่ต่อเนื่องที่ $0, 1, 1, \dots, N-1$ ดังนั้น ขบวนการพัลส์ของ $f(x)$ ข้างต้น อาจเขียนแทนด้วยขบวนการ $f(0), f(1), f(2), \dots, f(N-1)$ จำนวน N ตัวอย่างที่มีช่วงห่างเท่า ๆ กัน

จากสัญลักษณ์ข้างต้น เราสามารถเขียนค่าสมการของ ฟูเรียร์ทรานส์ฟอร์มของฟังก์ชันสุ่ม $f(x)$ ซึ่งเรียกว่า ฟูเรียร์ทรานส์ฟอร์มแบบไม่ต่อเนื่อง โดย

$$F(u) = \frac{1}{N} \sum_{x=0}^{N-1} f(x) \exp[-j2\pi ux/N] \quad (2.24)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อ $U = 0, 1, 2, \dots, N-1$ และ

$$f(x) = \sum_{u=0}^{N-1} f(u) \exp[j2\pi ux/N] \quad (2.25)$$

$$F(u) = \sum_{x=0}^{N-1} f(x) \exp[-j2\pi ux/N] \quad (2.25)$$

เมื่อ $x=0, 1, 2, \dots, N-1$

ในสมการที่ (2.25) ค่าของ $u=0, 1, 2, \dots, N-1$ จะสมนัยกับค่าที่ลุ่มมาที่จุด $0, u, 2u, \dots, (N-1)u$ ซึ่งจะเห็นได้ว่า $f(u)$ ในกรณีนี้ จะใช้แทน $F(nu)$ จะเห็นได้ว่า u และ x มีความสัมพันธ์กันโดย

$$\Delta u = 1/N \Delta x \quad (2.26)$$

ในกรณีฟังก์ชันสองตัวแปร สมการคู่ของฟูเรียร์ทรานส์ฟอร์ม จะกำหนด โดย

$$F(u, v) = 1/MN \sum_{x=0}^{M-1} \sum_{y=0}^{N-1} f(x, y) \exp[-j2\pi (ux/M + vy/N)] \quad (2.27)$$

เมื่อ $U = 0, 1, 2, \dots, M-1, v = 0, 1, 2, \dots, N-1$

และ

$$f(x, y) = \sum_{u=0}^{M-1} \sum_{v=0}^{N-1} f(u, v) \exp[2j\pi (ux/M + vy/N)] \quad (2.28)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยนาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะเห็นว่าในกรณีนี้ $f(x, y)$ จะถูกล้อมทั้งสองแกนด้วยระยะห่าง x และ y เท่า ๆ กัน จากการที่เราเขียน $f(x, y)$ ในกรณีนี้ จะหมายถึง มังก์ซ์ที่ถูกล้อม แล้วนั้นก็คือ

$$f(x_0 + x, y_0 + y) \quad \text{เมื่อ } x = 0, 1, 2, \dots, M-1 \quad \text{และ}$$

$y = 0, 1, 2, \dots, N-1$ ดังนั้น เราสามารถหาความสัมพันธ์ ของนิกัดความถี่ และนิกัดภาพได้ดังนี้

$$u = 1/M \Delta x \quad (2.29)$$

และ

$$v = 1/N \Delta y \quad (2.30)$$

สำหรับมังก์ซ์ของภาพที่ถูกล้อมโดยที่ $M = N$ เราจะได้คู่ของสมการฟูเรียร์ทรานส์ฟอร์ม

$$F(u, v) = 1/N \sum_{x=0}^{N-1} \sum_{y=0}^{N-1} f(x, y) \exp[-j2\pi (ux+vy)/N] \quad (2.31)$$

เมื่อ

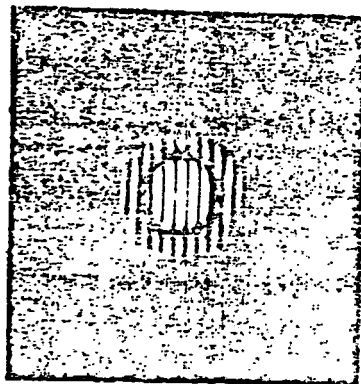
$$u, v = 0, 1, 2, \dots, N-1$$

และ

$$f(x, y) = 1/N \sum_{u=0}^{N-1} \sum_{v=0}^{N-1} F(u, v) \exp[j2\pi (ux+vy)/N] \quad (2.32)$$

ในรูปที่ 2.5 แสดงภาพและสเปกตรามฟูเรียร์ของมัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ก) ภาพ

(ข) สเปกตรัมฟูเรียร์ของภาพ

รูปที่ 2.5 ภาพและสเปกตรัมฟูเรียร์ของภาพ

2.6 การคอนโวลูชัน (Convolution)

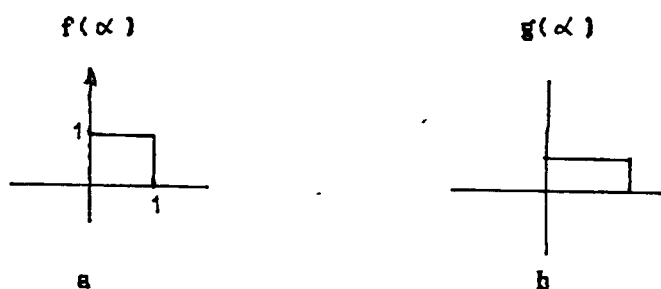
เป็นการกระทำทางคณิตศาสตร์ เพื่อวิเคราะห์สัญญาณภาพชนิดหนึ่ง โดยนิยามว่า การ Convolution ของ 2 ฟังก์ชัน $f(x)$ และ $g(x)$ คือ

$$f(x) * g(x) = \int_{-\infty}^{\infty} f(\alpha) g(x-\alpha) d\alpha$$

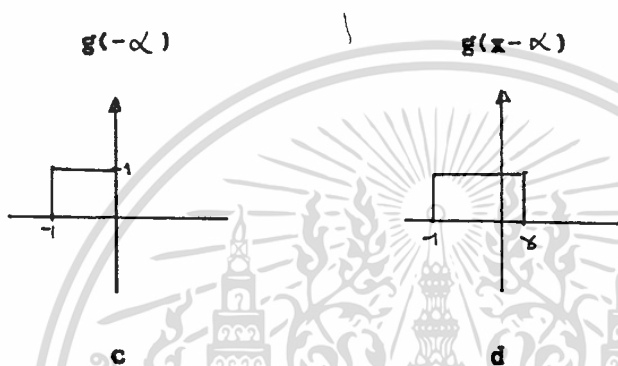
α = dummy variable of integration

เมื่อพิจารณาการ convolution ใน TIME DOMAIN จะเห็นว่า เป็นการกระทำที่ยุ่งยากมาก ดังตัวอย่าง

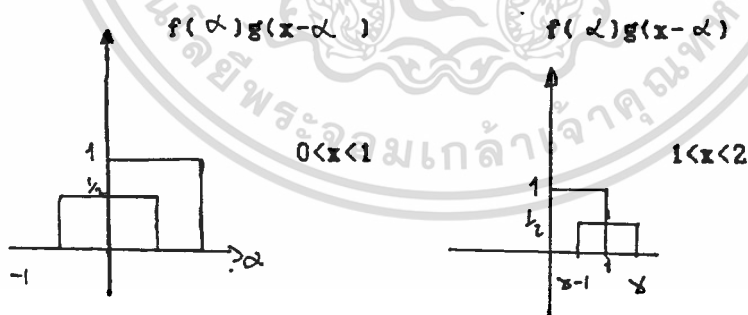
กำหนดฟังก์ชัน $f(x)$ และ $g(x)$ ตามรูป a และ b

เปลี่ยนรูปเป็น ฟังก์ชัน $g(x-\alpha)$ ตามรูป c และ d

ในแต่ละค่า x ใด ๆ จะได้ผลคูณของ $f(\alpha)$ กับ $g(x-\alpha)$ และอินทิเกรตผลลัพท์ จาก $-\alpha$ ถึง α

เนื่องจากผลลัพท์จะเป็น 0 สำหรับค่าของ α ที่อยู่นอกช่วง $[0, x]$ ซึ่งจะได้ผลลัพท์ $f(x) * g(x) = x/2$

สำหรับ x ใน $[1, 2]$ ตามรูป f. ในกรณีนี้ $f(x) * g(x) = (1-x)/2$

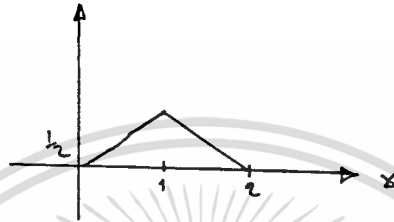
ดังนั้นเมื่อกำหนดให้ $f(\alpha) * g(x-\alpha) = 0$ เมื่อ x อยู่นอก $[0, 2]$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$f(x) * g(x) = \begin{cases} x/2 & 0 < x < 1 \\ 1-x/2 & 1 < x < 2 \\ 0 & \text{elsewhere} \end{cases}$$

จะได้รูปตาม รูป ๘

$$f(x) * (x)$$

กฎที่สำคัญของการ convolution เมื่อพิจารณาใน frequency-domain ก็คือ

$$f(x) * g(x) \longleftrightarrow F(u) G(u)$$

และ

$$f(x) g(x) \longleftrightarrow F(u) * G(u)$$

: โดย $F(u)$ คือ Fourier Transform ของ $f(x)$

$G(u)$ คือ Fourier Transform ของ $g(x)$

หมายเหตุ นิยามในระบบ one-dimension

และ กฎของการ convolution นี้สามารถขยายไปสู่ระบบ two-dimension ได้ โดยมีความสัมพันธ์ ดังนี้

$$f(x,y) * g(x,y) \longleftrightarrow F(u,v) G(u,v)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ $f(x,y) * g(x,y) \longleftrightarrow F(u,v) * G(u,v)$ อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$F(x,y) \quad g(x,y)$$

$$F(u,v) * G(u,v)$$

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนค่าของ function ภาพจาก time-domain ไปสู่ระบบ frequency-domain เพื่อลดปัญหาความยุ่งยาก ในการคำนวณการ convolution ในระบบ time-domain

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7) การแปลงค่าความหนาแน่น

(Linear Density Conversion)

โดยปกติภาพที่เราถ่าย เข้ามาเก็บไว้ที่ไฟล์ (file) นั้นมีระดับสีเทา (Grey scal) ตั้งแต่ 0 ถึง 255 ระดับ แต่ถ้าเมื่อใดที่ ข้อมูลภาพนั้นมีระดับความสว่าง อยู่ในช่วงใดช่วงหนึ่ง เราก็สามารถที่จะขยายระดับความสว่างของข้อมูลภาพนั้น ให้เต็มช่วง 0 ถึง 255 ได้ วิธีหนึ่งนั่นก็คือการใช้ Linear Density Conversion เพื่อปรับภาพให้ดูดีขึ้น ซึ่งจะมีลักษณะรายละเอียดต่างๆ ดังจะกล่าวต่อไปนี้

ก่อนอื่นขอกล่าวถึงการนำเอา Linear density Conversion ไปใช้ปรับปรุงภาพให้เหมาะสม ตามความต้องการได้เช่น

1. Stretching

เป็นลักษณะการแปลงข้อมูลภาพ จาก 6bit (64 Level) ไปเป็นข้อมูลภาพขนาด 8 Bit (256 Level) ซึ่งก็เป็นการเพิ่มระดับความสว่างขึ้นถึง 4 เท่าตัว

2. Compression

เช่นกันแต่จะเป็นการแปลงภาพขนาด 10 Bits (1024 Level) ซึ่งก็ต้องลดระดับความสว่างของภาพ ลงมาถึง 4 เท่า

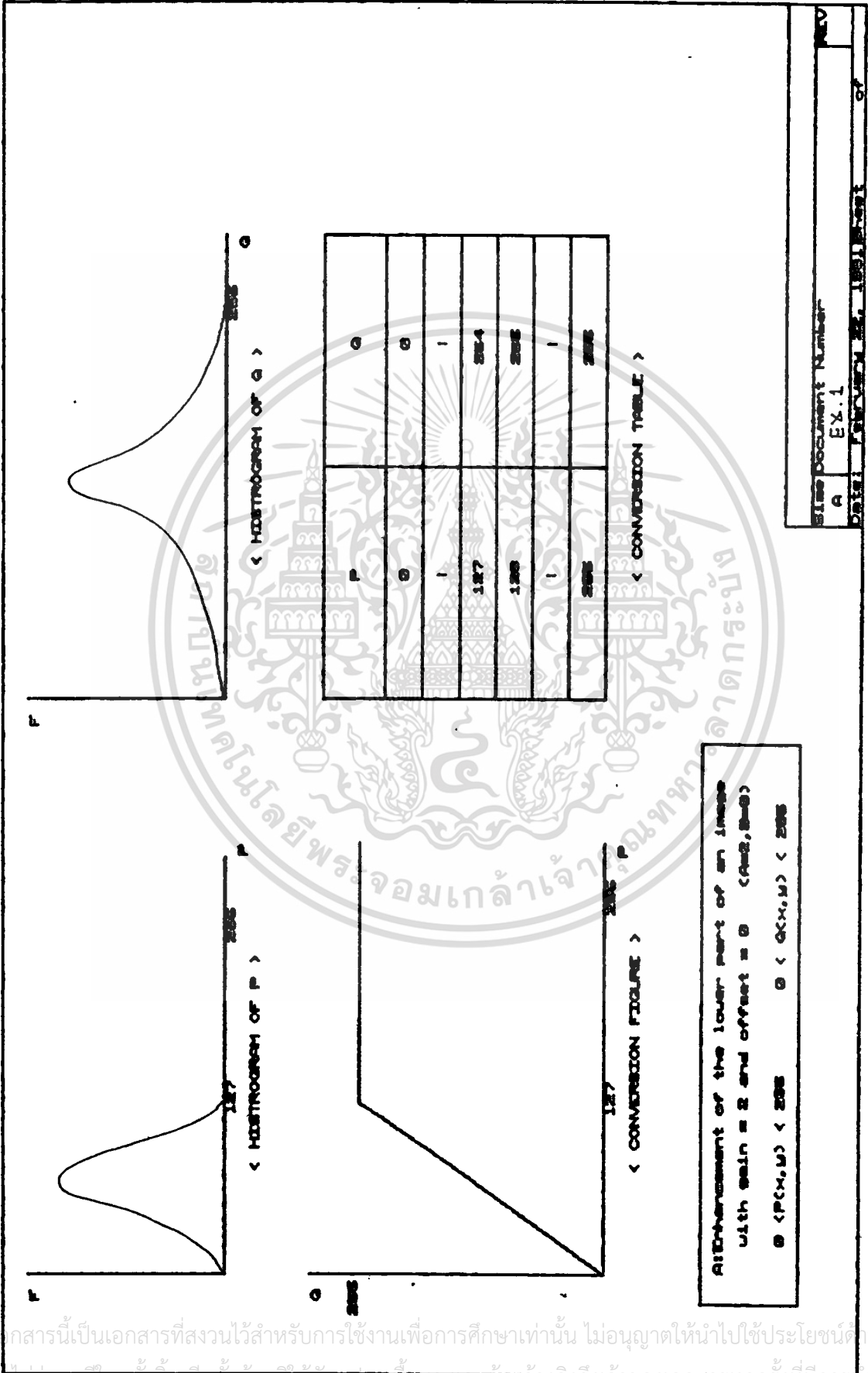
3. Enhancement

เป็นลักษณะการปรับปรุงเฉพาะส่วน เช่น ในการตรวจสอบภาพถ้ำสควเทียม เพื่อที่จะแยกส่วนที่เป็นหินน้ำ หรือหินดิน เป็นต้น

4. Inversion

เป็นลักษณะที่สามารถ แสดงภาพในลักษณะ ตรงข้าม (Negative) คือ ภาพที่เป็นขาวก็เปลี่ยนให้เป็นดำ หรือ จาก

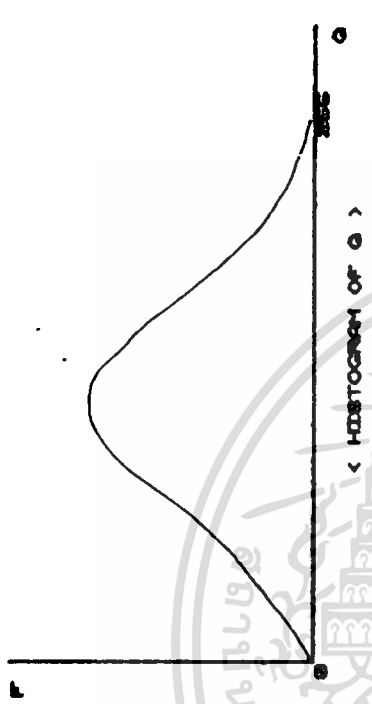
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ให้เป็นสิขาวหรือเป็นคินษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Slide Document Number: A Ex.1

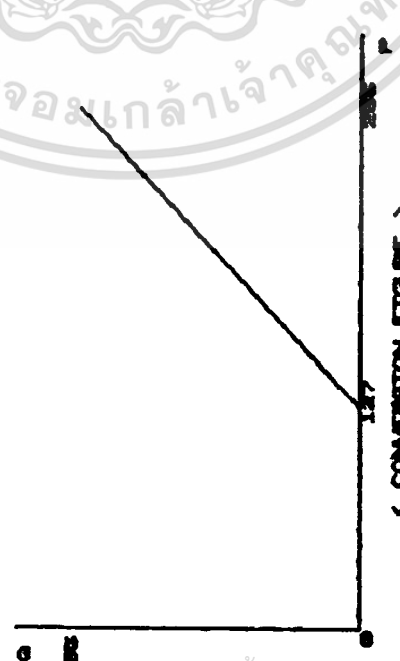
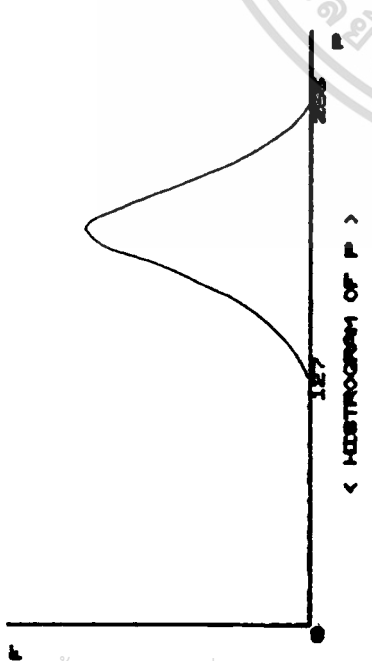
Date: February 24, 1991

Page: 1 of 1

0	0
0	0
1	1
127	0
128	1
255	1
255	255

< CONVERSION TABLE >

B: Enhancement of the higher part of an image with gain = 2 and offset = -255
 $P_{out} = 2P_{in} - 255$

$$y = ax + b$$

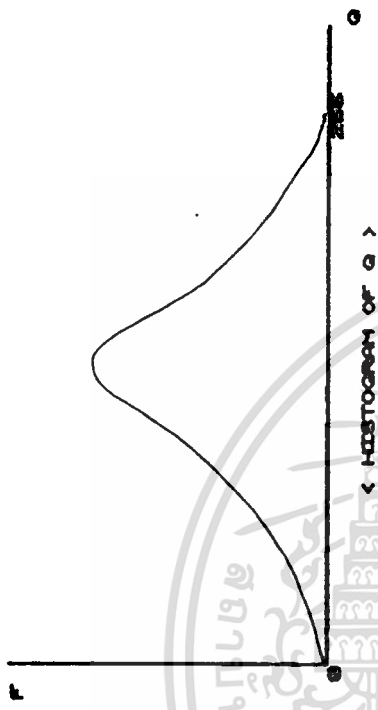
$$0 = (2)(127) + b$$

$$\therefore b = -254$$

File Document Number: 650

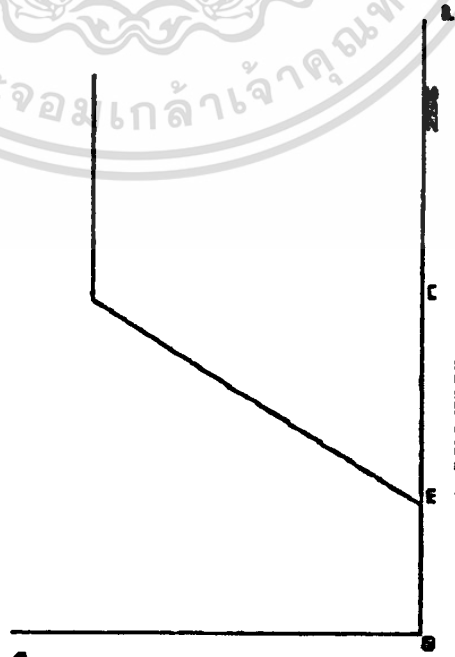
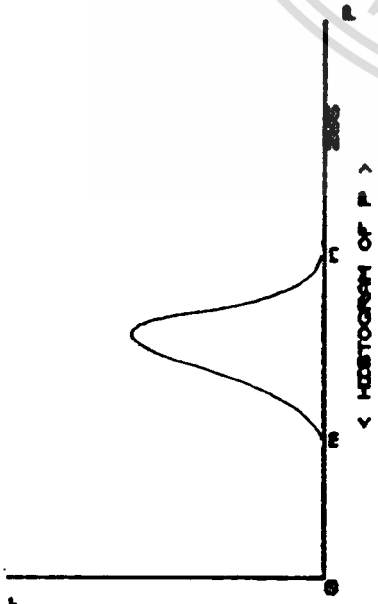
A: E.S. 2

Page: February 22, 1991 Sheet: 67

p	g
0	0
1	1
m	0
1	1
n	255
1	1
255	255

< CONVERSION TABLE >

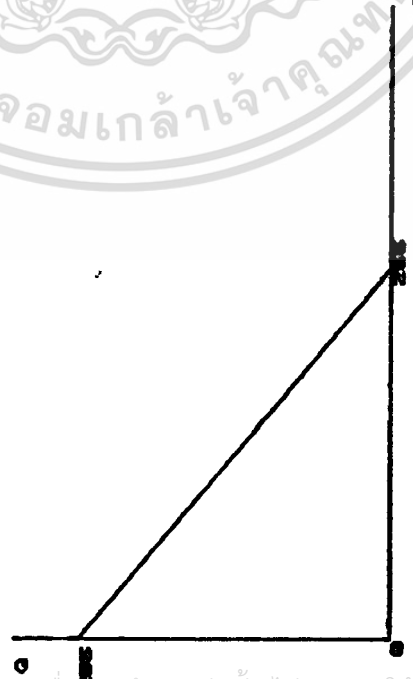
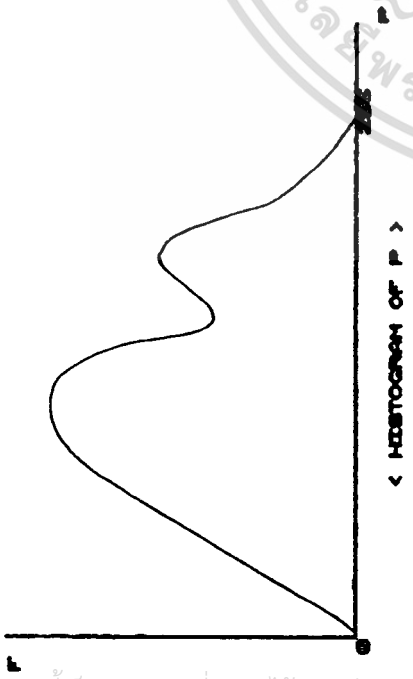
C: Enhancement of the middle part of an image
 the middle part $m < P < n$
 (A) gain = $\frac{255}{n-m}$
 (B) offset = $\frac{255-m}{n-m} \cdot m$

Use document Number
 # 56.3
 Date / /

P	a
2555	2555
1	1
127	128
128	127
1	1
2555	0

< CONVERSION TABLE >

D: Inversion of an image with
 (A) $m = -1$
 (B) $offset = 2555$

File Document Number: A

Date: FEBRUARY 22, 1991 15:00:01

Page: 27

2.8 การหาขอบภาพ

1. ใช้วิธี Laplacian

$$M(i, j) = \begin{array}{|c|c|c|} \hline -1 & -1 & -1 \\ \hline -1 & 8 & -1 \\ \hline -1 & -1 & -1 \\ \hline \end{array}$$

สมการที่ใช้หาค่าจุดภาพใหม่

$$G(x, y) = \left| \sum_{i=1}^3 \sum_{j=1}^3 f(x-2+i, y-2+j) M(i, j) \right|$$

2. ใช้หลักการของ Sobel

$$M_x(i, j) = \begin{array}{|c|c|c|} \hline 1 & 2 & 1 \\ \hline 0 & 0 & 0 \\ \hline -1 & -2 & 1 \\ \hline \end{array} \quad M_y(i, j) = \begin{array}{|c|c|c|} \hline 1 & 0 & -1 \\ \hline 2 & 0 & 2 \\ \hline 1 & 0 & -1 \\ \hline \end{array}$$

สมการที่ใช้หาค่าจุดภาพใหม่

$$G_x = \left| \sum_{i=1}^3 \sum_{j=1}^3 f(x-2+i, y-2+j) M_x(i, j) \right|$$

$$G_y = \left| \sum_{i=1}^3 \sum_{j=1}^3 f(x-2+i, y-2+j) M_y(i, j) \right|$$

$$G(x,y) = \sqrt{(G_x)^2 + (G_y)^2}$$

3. ใช้หลักการของ Differential

$$G[f(x,y)] = \begin{vmatrix} \Delta f / \Delta x \\ \Delta f / \Delta y \end{vmatrix}$$

$$G[f(x,y)] = \text{mag}[G] = [(\Delta f / \Delta x)^2 + (\Delta f / \Delta y)^2]^{1/2}$$

$$G[f(x,y)] = [[f(x,y) - f(x+1,y+1)]^2 + [f(x+1,y) - f(x,y+1)]^2]^{1/2}$$

ทำเป็นค่าบวก

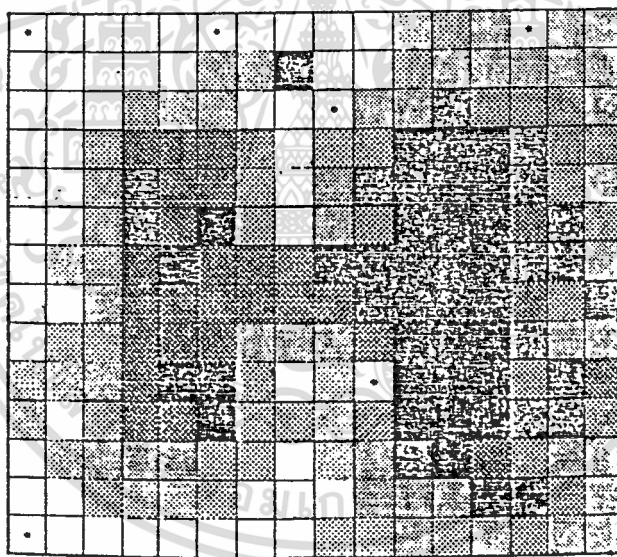
$$G[f(x,y)] = |f(x,y) - f(x+1,y)| + |f(x,y) - f(x,y+1)|$$

2.9 การตัดระดับ (Thresholding)

ทฤษฎีอันหนึ่งที่ใช้ในการลดทอนจุดที่เราไม่สนใจออกจากภาพคือ threshold operator ซึ่งจะสร้าง ส่วนของภาพที่เป็นจุดขาวหรือดำ ซึ่งจุดที่เราสนใจ อาจจะเป็นจุดขาวหรือดำ โดยการกระทำดังกล่าวนี้จะทำให้อยู่ในรูปของ binary image ซึ่งมีค่าของ gray values อยู่สองค่า คืออาจจะเป็น 0 กับ 1 พิจารณา image f ในรูปที่ 1 ซึ่ง gray level อยู่ในรูปที่ 2

0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	2	3	3	3
0	0	0	0	0	3	1	6	0	0	2	3	3	3	4
0	0	0	2	1	1	0	0	4	4	6	5	5	5	4
0	0	2	7	7	7	5	0	2	5	8	8	8	6	5
0	0	2	6	7	7	2	0	4	6	8	8	8	6	3
0	0	2	6	7	8	2	0	3	5	8	8	8	7	5
0	1	2	7	8	7	7	7	8	8	8	8	8	6	4
0	0	4	7	7	7	7	7	8	8	8	8	8	7	6
0	2	2	7	7	7	3	4	4	7	8	8	8	6	3
1	1	4	7	8	8	2	0	1	8	8	8	5	6	7
1	0	2	7	7	8	2	2	1	5	8	8	8	6	5
0	1	3	3	4	2	2	0	1	4	6	8	7	5	3
0	0	2	1	1	2	0	0	0	3	4	4	6	6	3
0	0	0	0	0	0	0	0	2	2	3	2	3	5	3

รูปที่ 1

รูปที่ 2

จากรูปทั้งสองนั้น gray - level กำหนดให้มีค่าจาก 0 ถึง 8 โดยให้ที่ 0 เป็นตำแหน่งที่เป็นสีขาว และ 8 เป็นส่วนที่เป็นสีดำ ที่ threshold ของ image f โดยให้ค่า t มีค่าเท่ากับ 7 นั้นหมายความว่าค่า gray level ที่น้อยกว่า 7 จะถูกกำจัดออกไป โดยค่าที่เท่ากับ 7 หรือ มากกว่า จะถูกกำหนด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้มีค่าเป็น 1 ซึ่งผลที่ได้จะมี gray level เพียง 2

ขั้นตอนการเขียนโปรแกรมประมวลผลภาพ

1. สร้างเนื้อที่จัดเก็บข้อมูล

ที่รองรับข้อมูลภาพเป็น Array ขนาด 3×256 โดยจะรับข้อมูลเข้ามาเป็น Byte วิธีการรับข้อมูลจะรับทีละตัวเต็ม Buffer คือ 0 ถึง 255 จาก Disk และส่งข้อมูลให้ Array จนครบจำนวน 3 แถว

2. ประมวลผลภาพโดยใช้วิธี Laplacian, Sobel, Differential

ข้อมูลที่ถูกรับประมวลผลจะจัดเก็บใน Array ทีละ Byte จนครบจำนวน 0 ถึง 255 เมื่อเต็ม Buffer แล้วจะเก็บลงใน Disk ทันที

3. การอ่านข้อมูลจาก Disk โดยอ่านเข้ามาครั้งละ 256 จำนวน และเลื่อนข้อมูลภาพใน Array $[3, 256]$ ขึ้นไป 1 บรรทัดทุกแถว ข้อมูลที่อ่านเข้ามาจะอยู่แถวสุดท้ายของ Array ต่อไปจะทำตามขั้นตอนใน ข้อ 2 โปรแกรมหยุดจาก Disk ต่อเมื่อ ข้อมูลภาพที่ต้องการถูกอ่านหมดแล้ว คือ 256×256

4. การแสดงผลภาพแบบ Graphic โปรแกรมอ่านข้อมูลจาก Disk จำนวน 256 จุดภาพและแสดงผลบนจอทีละ Pixel ความเข้ม (Intensity) แต่ละจุดถูกแยกแสดงเพียง 2 ระดับ (Binary level) วิธีการระดับอ้างอิงโดยเฉลี่ยข้อมูลจากทั้งภาพ

ในระดับสูงกว่าค่าอ้างอิงเป็นจุด สว่างสุด ถ้าต่ำกว่าหรือเท่ากับค่าอ้างอิงเป็นจุดดำระดับเท่านั้น จุดที่เป็น* เป็นตำแหน่งที่เราไม่ต้องคำนึงถึง ไม่เกี่ยวข้องกับการทำ threshold

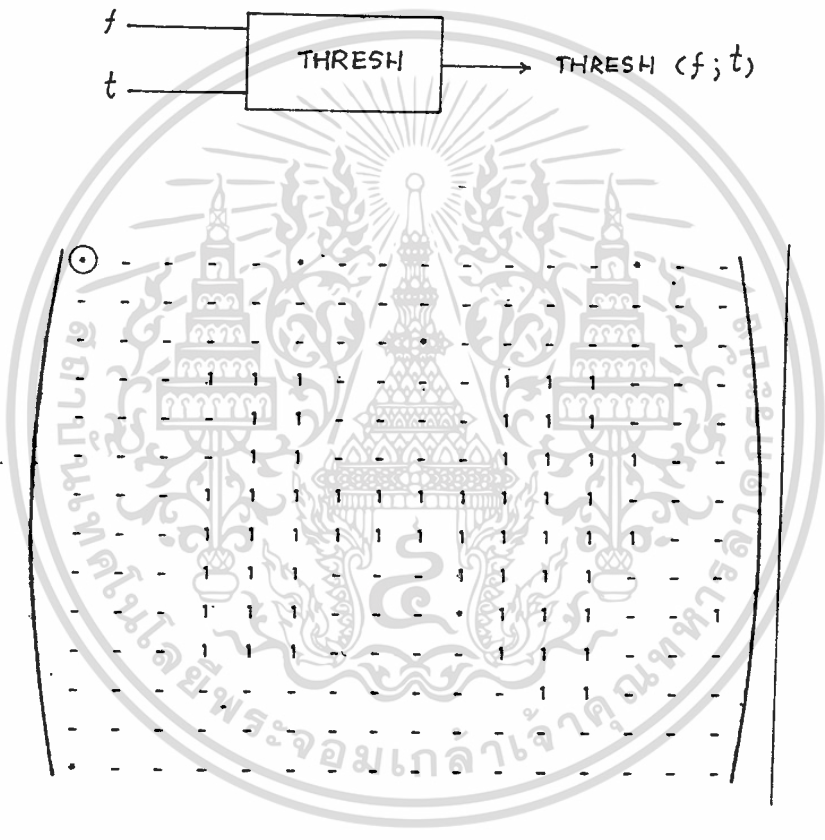
จะเห็นว่าหลักการของการทำ thresholding ก็คือ การกระทำในลักษณะ binary นั่นเองโดยมี input คือ image f และค่าจำนวนจริงคือ t ค่าทาง output ที่ได้จะเป็นค่าเฉพาะจุดขาวและดำเท่านั้น

นิยามของการทำ thresholding คือ

THRESH(f;t)

defined by

$$\begin{aligned}
 & 1, \text{ if } f(i,j) > \text{or} = t \\
 \text{[THRESH}(f;t)](i,j) &= 0, \text{ if } f(i,j) < t \\
 & *, \text{ if } f(i,j) = *
 \end{aligned}$$

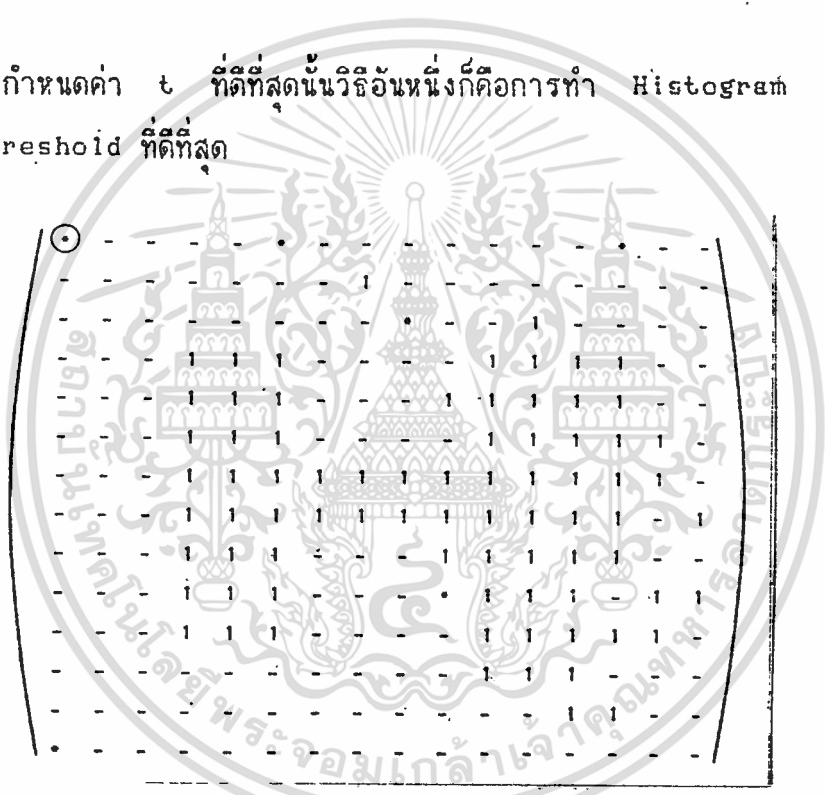

จากรูปที่ 3 จะเห็นว่าจุดสองจุดทางด้านซ้ายบน ของตัว H นั้นที่ค่า gray value เป็น 6 ซึ่งเป็นจุดที่ควรจะเป็นส่วนหนึ่งของตัว H แต่ว่าเมื่อเลือกค่า threshold input เป็น 7 ทำให้ที่จุดนั้นต้องถูกกดลงไปเป็น 0 ในทางขวามือของตัว H นั้น จากข้อมูลภาพจะเห็นว่ามีความเข้มมากกว่าทางซ้ายมือซึ่งอาจจะเกิดจากการให้แสงสว่างไม่ที่ถูกต้อง ในการเก็บข้อมูลหรือความผิดพลาดในการสื่อสารข้อมูล

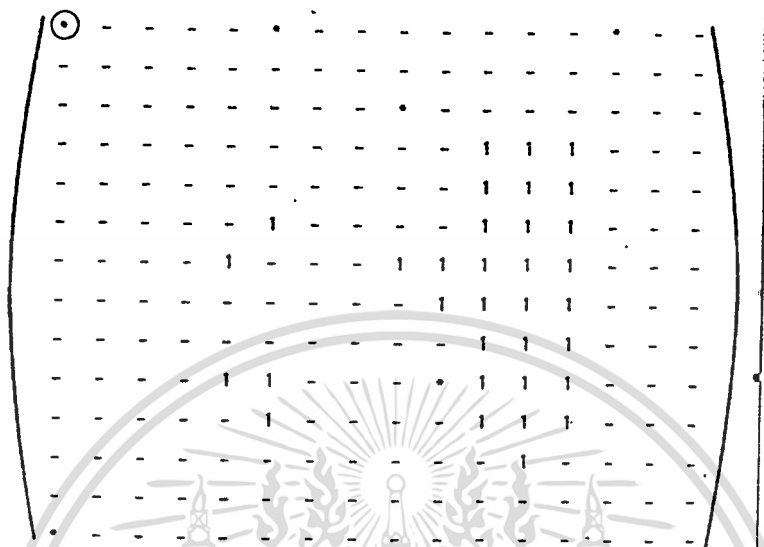
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากที่กล่าวมาแล้วว่าจุดสองจุดทางซ้ายมือ นั้นเป็นจุดที่ถูกต้อง ซึ่งมีค่า gray value เป็น 6 อย่างไรก็ตามเราสามารถที่จะดึงค่านี้ขึ้นมาได้โดยให้ค่า THRESH(f;6) เช่นเดียวกันกับทางขวามือ ที่มีจุดที่เกินออกมา ซึ่งจะกำจัดออกได้โดยให้ค่าที่ THRESH(f;8) ผลที่ได้จากการทำ THRESH (f;6) และ THRESH (f;8) นั้น เป็นดังรูปที่ 4 และ 5 จากรูปจะเห็นว่ายิ่งทำให้เกิด distortion เพิ่มมากขึ้นไปอีก ดังนั้นที่จุด(f;7) จึงเป็นจุดที่มีค่า t ดีที่สุด

ในการกำหนดค่า t ที่ดีที่สุดนั้นวิธีอันหนึ่งก็คือการทำ Histogram เพื่อเลือกค่า threshold ที่ดีที่สุด

รูปที่ 4 THRESH (f;6)

รูปที่ THRESH (f;8)

2.10 การตรวจหาเส้นขอบ (EDGE DETECTION)

Partial Difference Operator ปกติแล้วในส่วนของภาพที่จะเกิดเป็นขอบให้เห็นได้นั้นที่ขอบของภาพจะต้องมีค่า gray value ที่ต่างกันอยู่ระดับหนึ่ง ซึ่งที่จุด ๆ นี้ จะช่วยให้เราสามารถที่จะหาขอบเขตของภาพนั้นได้

วิธีการหาขอบของภาพโดย Partial Difference Operator มีรูปแบบดังนี้คือ

$$[DX(f)](i,j) = \begin{cases} f(i,j) - f(i-1,j), & \text{if } f \text{ is defined at} \\ & (i,j) \text{ and } (i-1,j) \\ * & \text{otherwise} \end{cases}$$

$$[DY(f)](i,j) = \begin{cases} f(i,j) - f(i,j-1), & \text{if } f \text{ is defined at } \\ & (i,j) \text{ and } (i-1,j) \\ * & \text{otherwise} \end{cases}$$

ที่ DX นั้นเป็นความแตกต่างระหว่าง gray level ที่จุดนั้น ๆ กับ gray level ที่อยู่ทางซ้ายมือ ส่วน DY นั้นเป็นความแตกต่างระหว่าง gray level ที่อยู่ส่วนล่าง ค่า DX ที่ได้จะเป็นตำแหน่งของ Vertical edges ขณะที่ DY เป็นตำแหน่งของ Horizontal edges

บล็อกไดอะแกรม ของ DX เขียนได้ดังนี้

ส่วนของ DY ก็เช่นเดียวกัน

ตัวอย่างของ Partial Difference Operator

จาก

f =

*	4	4	1	0	1
4	5	4	1	1	2
5	4	5	2	1	2
6	6	6	2	3	2
6	7	6	3	3	*
7	7	7	3	4	4
8	7	7	4	4	5

Partial Difference Operator ของ DX

$$DX(f) = \begin{bmatrix} * & * & 0 & -3 & -1 & 1 \\ * & 1 & -1 & -3 & 0 & 1 \\ * & -1 & 1 & -3 & -1 & -1 \\ * & 0 & 0 & -4 & 1 & -1 \\ * & 1 & -1 & -3 & 0 & * \\ * & 0 & 0 & -4 & 1 & 0 \\ * & -1 & 0 & -3 & 0 & 1 \end{bmatrix}_{0,6}$$

ตัวอย่างของการคำนวณค่า gray value มีดังนี้คือ

- [DX(f)](1,5)=5-4=1
- [DX(f)](2,5)=4-5=-1
- [DX(f)](3,5)=1-4=-3
- [DX(f)](5,2)=*, since f(5,2)=*
- [DX(f)](0,0)=*, since f(-1,0)=*

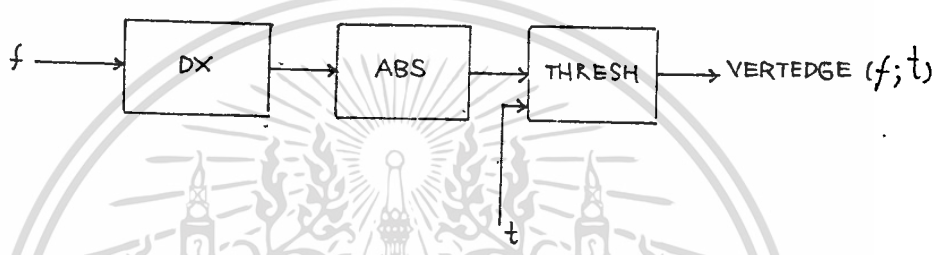
เช่นเดียวกันค่าของ DY จะได้ว่า

$$DY(f) = \begin{bmatrix} * & -1 & 0 & 0 & -1 & -1 \\ -1 & 1 & -1 & -1 & 0 & 0 \\ -1 & -2 & -1 & 0 & -2 & 0 \\ 0 & -1 & 0 & -1 & 0 & * \\ -1 & 0 & -1 & 0 & -1 & * \\ -1 & 0 & 0 & -1 & 0 & -1 \\ * & * & * & * & * & * \end{bmatrix}_{0,6}$$

จาก DX(f) จะเห็นได้ว่า ใน column ที่ 4 จะให้ค่าความแตกต่างของ
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

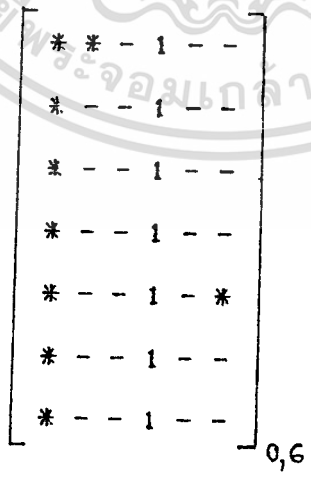
gray value สูงสุด ซึ่งค่าของ $DX(f)$ และ $DY(f)$ นี้เราจะไม่คิดเครื่องหมาย คือทำเป็นค่า Absolute เมื่อนำมาทำ THRESH แล้วจะได้ดังรูปที่ โดยให้ค่า $t=3$

บล็อกไดอะแกรมของการทำ edge-detection กับ DX สามารถเขียน ได้ดังนี้คือ

ค่าที่ได้จากบล็อกไดอะแกรมนี้คือ Vertedge (f, t) ซึ่งมี input อยู่ 2 ส่วนคือ ข้อมูลภาพและค่า Threshold Value t

Vertedge $(f, 3) =$

ตัวอย่างในการ Detect Curved edges

(a) f=

-	-	-	1	-	-	-	-	-	-
1	1	-	4	4	4	-	-	1	-
-	4	4	4	3	4	4	3	-	1
4	3	4	4	4	4	4	4	4	-
3	4	4	3	4	4	3	4	3	-
-	4	4	4	4	4	4	4	-	1
1	-	-	4	4	3	-	1	-	-
-	-	-	-	-	-	-	-	-	1

2,4

ABS[Dx(f)]

*	-	-	1	1	-	-	-	-	-		
*	1	-	1	4	-	-	4	-	1	1	
*	-	4	-	-	1	1	-	1	3	1	
*	4	1	1	-	-	-	-	-	-	4	
*	3	1	-	1	1	-	1	1	1	3	
*	-	4	-	-	-	-	-	-	-	4	1
*	1	1	-	4	-	1	3	1	1	-	
*	1	-	-	-	-	-	-	-	-	1	

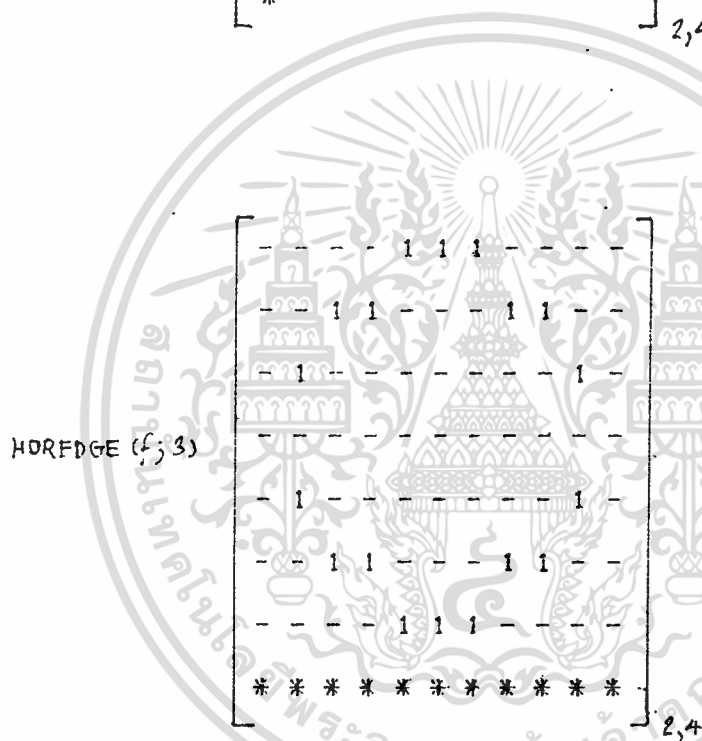
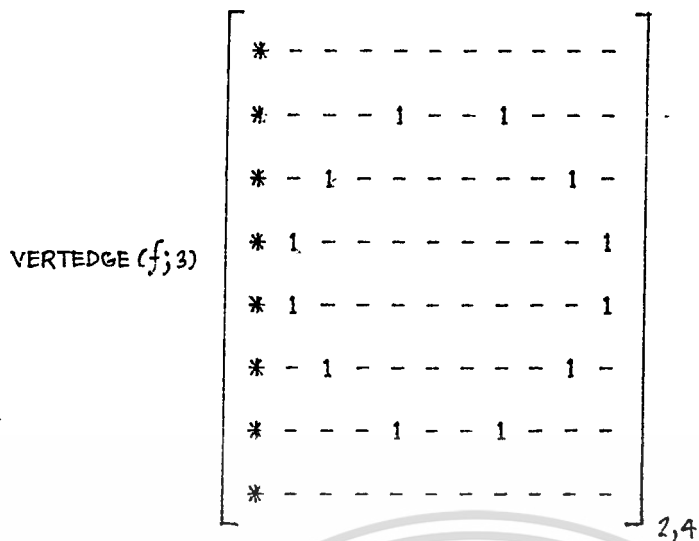
2,4

ABS[Dy(f)]

-	1	1	-	3	4	4	-	-	1	-
-	1	3	4	-	1	-	4	3	1	1
-	4	1	-	-	1	-	-	1	4	1
-	1	1	-	1	-	-	1	-	1	-
-	3	-	-	1	-	-	1	-	3	1
-	1	4	4	-	-	1	4	3	-	1
-	1	-	-	4	4	3	-	1	-	1
*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*

2,4

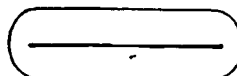
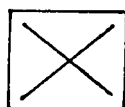
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น กรุณาอย่าให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.11 ทฤษฎีเบื้องต้น ในการหาขอบโครงร่างภาพ

ทฤษฎี SKELETON

Skeleton คือการหาส่วนที่เป็นโครงร่างของภาพ เพื่อให้เข้าใจได้ง่ายพิจารณาจากรูปข้างล่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการหาค่า Skeleton นั้นก่อนอื่นจะต้องมีค่า constant image หรือ template โดยที่จุด origin ของแต่ละ plate นั้นจะอยู่ที่ใกล้จุด center

$$D_1 = (1)$$

$$D_2 = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}$$

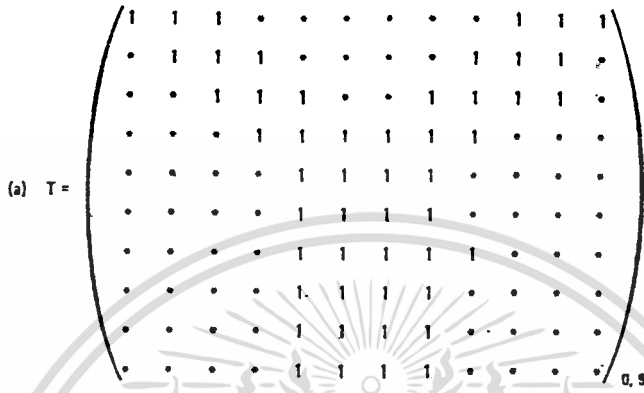
$$D_2 = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \end{bmatrix}$$

$$D_2 = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 \end{bmatrix}$$

$$D_2 = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ : & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \end{bmatrix}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากข้อมูลภาพ

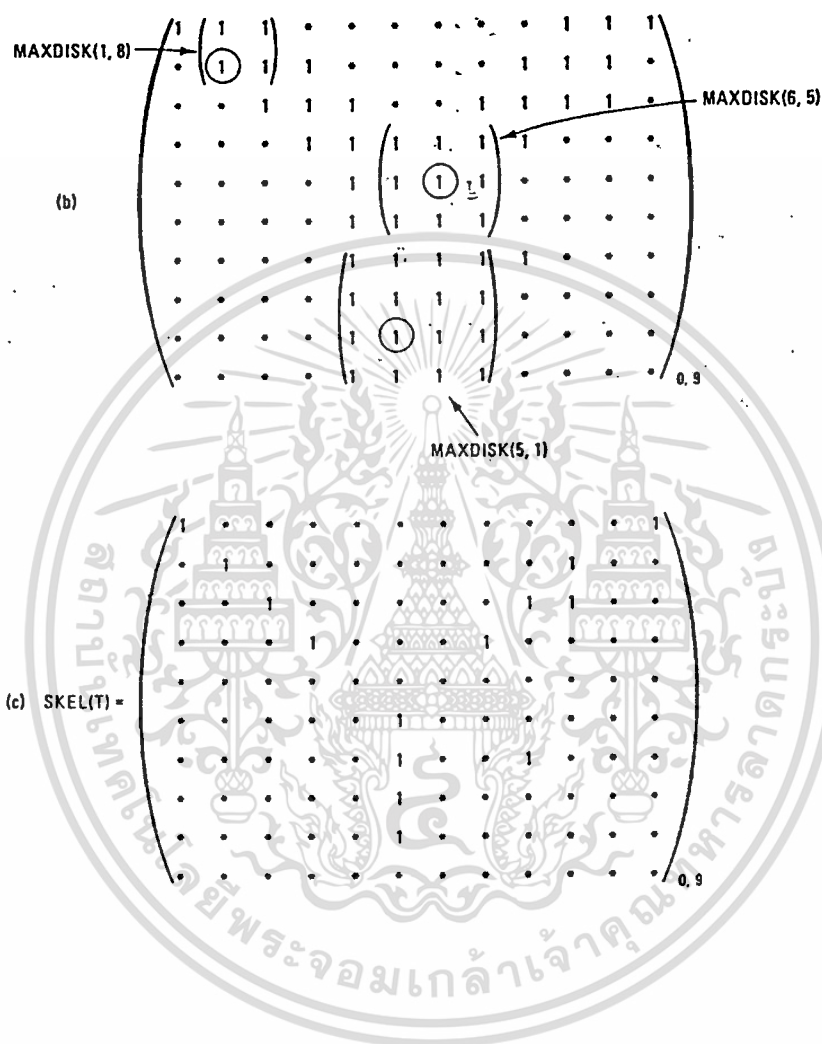

ที่จุด (1,8) จะเห็นได้ว่าค่า MAXDISK (1,8) = $\begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}$

(5,1) ค่า MAXDISK (5,1) = $\begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 \end{bmatrix}$

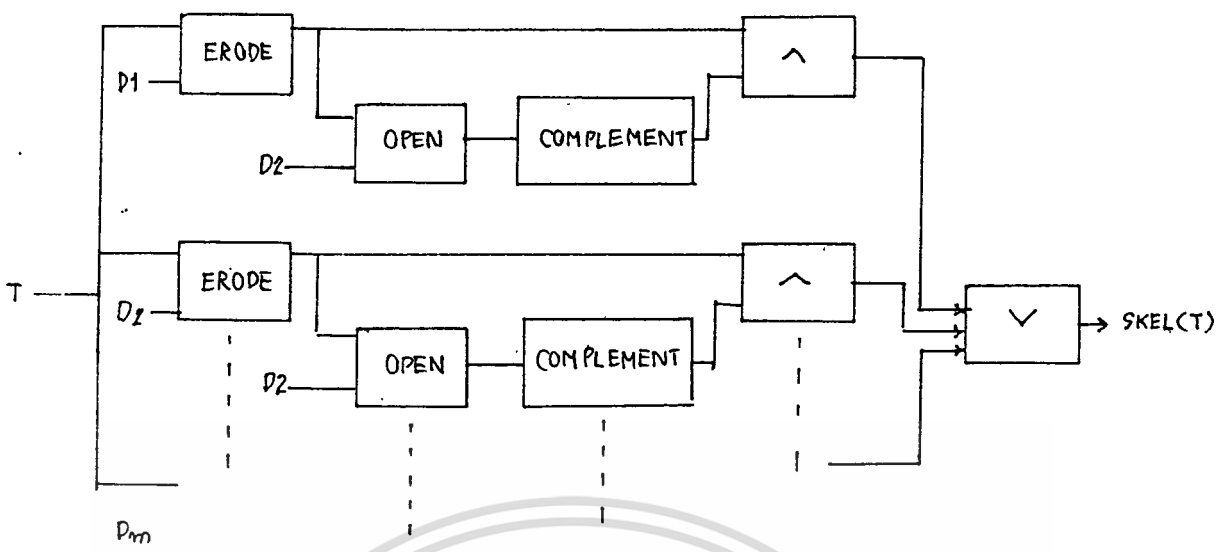
จากรูปที่จุด (1,8) และ (5,1) นั้น อยู่ใน domain ของ skeleton T แต่จุด (6,5) นั้นยังไม่อยู่ใน domain ของ T เนื่องจากในตำแหน่งนี้ สามารถครอบคลุมในส่วนของ square disk D4 ผลที่ได้จากการทำ skeleton อยู่ในรูปที่ 3 ซึ่งเขียนเป็น SKEL (T)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ได้จะเห็นว่าเป็นลักษณะของอักขระตัว Y ซึ่ง skeleton ที่ได้ค่อนข้างชัดเจน โดยที่จุด (8,3) นั้นเป็นค่าของ noise โดยเป็นจุดที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทำ skeleton เลย อย่างไรก็ตาม skeleton ที่ได้นั้นจุดที่ได้ยังไม่ต่อเนื่องโดยในแถวที่ 5 นั้นไม่มี Pixel ใดที่ถูกจับค่าได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

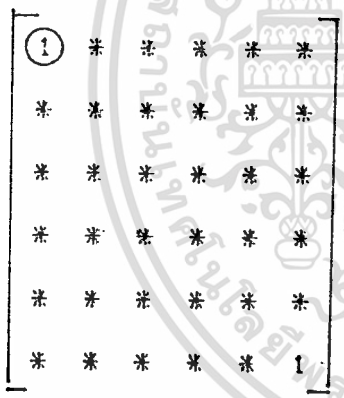
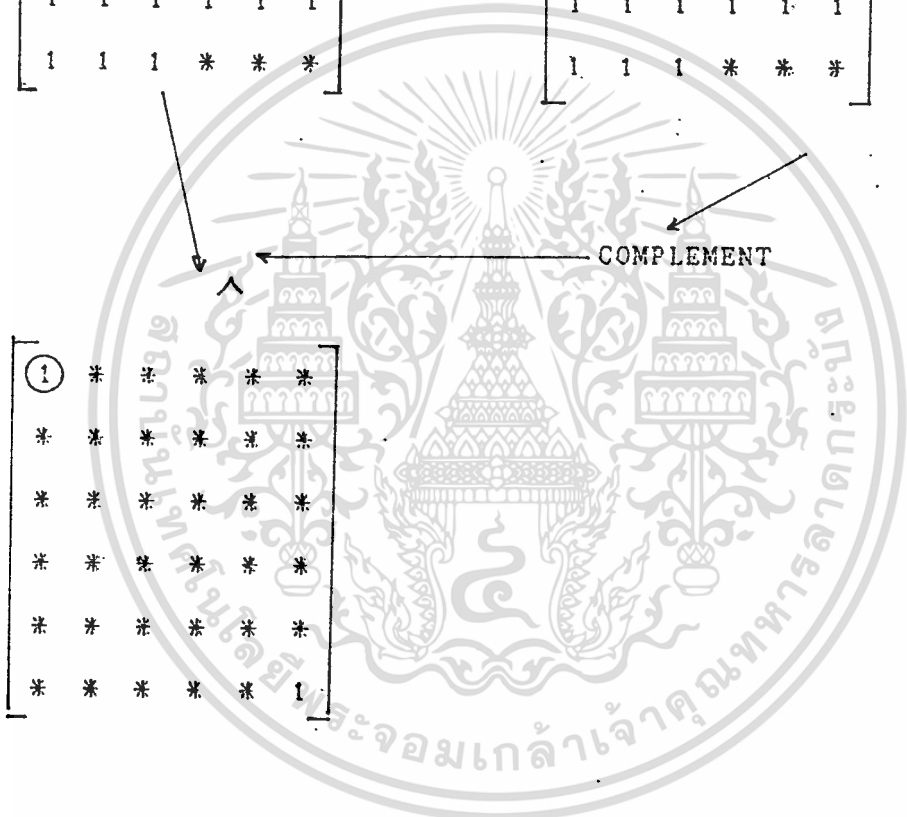
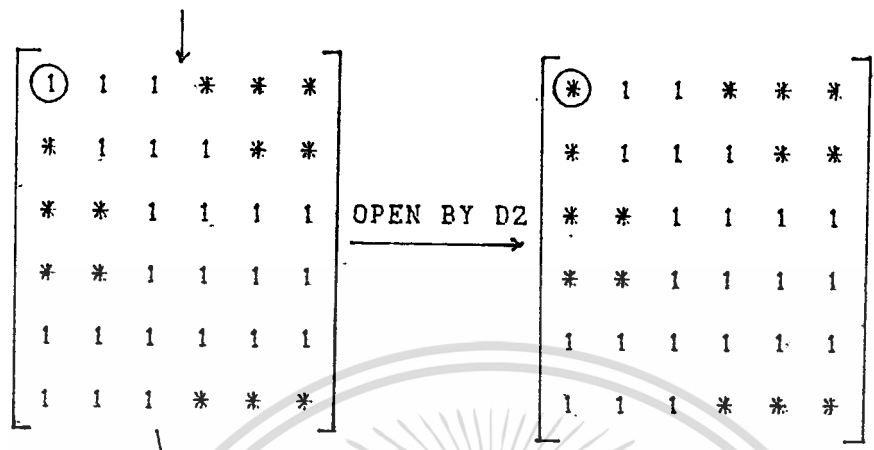

จากรูปที่ 4 นั้นเป็น Block Diagram ของการทำงาน SKEL ค่าของ m นั้นเป็นค่า mainium ระหว่างจำนวนแถวและ column ของ bound matrix นั้น ๆ

จาก Block Diagram ตัวอย่างของการทำ skeketon มีดังนี้

$$R = \begin{bmatrix} \textcircled{1} & 1 & 1 & * & * & * \\ * & 1 & 1 & 1 & * & * \\ * & * & 1 & 1 & 1 & 1 \\ * & * & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & * & * & 1 \end{bmatrix}$$

ERODE R BY D1

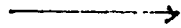

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Erode R By D2

⊛	*	*	*	*	*
*	1	*	*	*	*
*	*	1	*	*	*
*	*	1	1	1	*
*	*	1	1	1	*
1	1	*	*	*	*

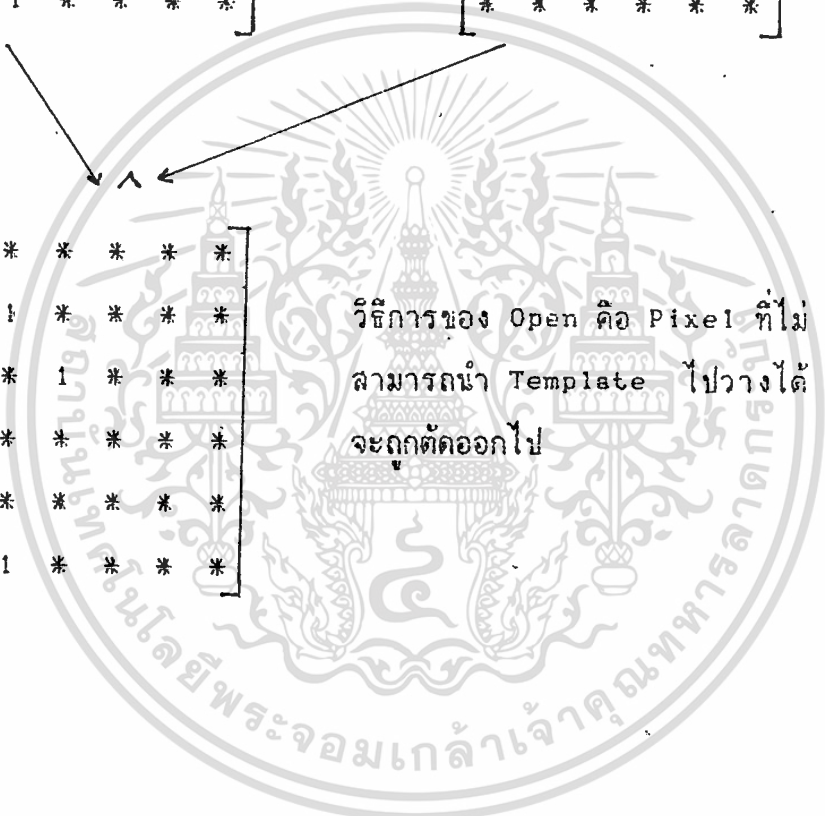
OPEN BY D2

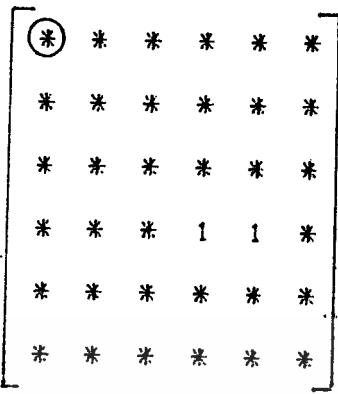
⊛	*	*	*	*	*
*	*	*	*	*	*
*	*	*	*	*	*
*	*	1	1	1	*
*	*	1	1	1	*
*	*	*	*	*	*

⊛	*	*	*	*	*
*	1	*	*	*	*
*	*	1	*	*	*
*	*	*	*	*	*
*	*	*	*	*	*
1	1	*	*	*	*

วิธีการของ Open คือ Pixel ที่ไม่สามารถนำ Template ไปวางได้ จะถูกตัดออกไป

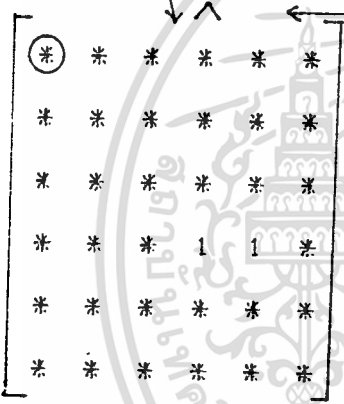
ERODE R BY D3

OPEN BY D2

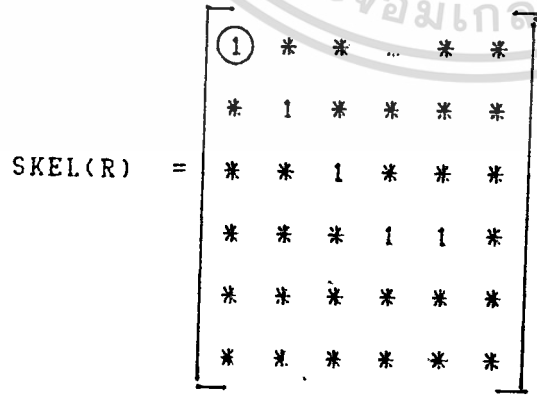
EMPTY
IMAGE

COMPLEMENT

การทำ ERODE คือการนำ TEMPLATE
มาวางลงบนตำแหน่งของภาพที่สามารถ
วางลงได้แล้วจึงเฉพาะจุดที่เป็น
CENTER ของ TEMPLATE นั้นๆ

APPLY V = EXTMAX TO THE THREE OUTPUT IMAGE

บทที่ 3

แผ่นเก็บข้อมูลภาพ

(IMAGE CARD)

ภาพที่ตาเราสามารถมองเห็นได้นั้น เกิดขึ้นเนื่องจาก มีแสงไปกระทบที่วัตถุนั้น แล้วสะท้อนมาเข้าตาเรา ถ้าหากไม่มีแสง เราจะไม่สามารถมองเห็นภาพนั้นได้เลย และการที่เราสามารถมองเห็นภาพเป็นสีต่างๆได้นั้น ก็เนื่องจากว่าวัตถุต่างๆ มีความสามารถในการดูดกลืนแสง ของแต่ละสีไม่เท่ากัน จึงทำให้เรา สามารถเห็นวัตถุนั้น เป็นสีต่างๆได้ ปกติแล้วภาพที่เห็นนั้น ก็คือแสงสะท้อนออกจากวัตถุต่างๆ ในการเปลี่ยนความเข้มของแสง ที่สะท้อนออกมา นั้นให้เป็นสัญญาณทางไฟฟ้า เราเรียกสัญญาณที่ได้จากการเปลี่ยนแสงเป็นไฟฟ้า นี้ว่า สัญญาณภาพ อุปกรณ์ที่ทำหน้าที่เปลี่ยนความเข้มของแสง เป็นสัญญาณทางไฟฟ้า นั้น มีอยู่หลายชนิดด้วยกัน แต่ที่นิยมและรู้จักกันดี คือ หลอด วิดีค่อน ซึ่งเราจะพบอยู่ทั่วไปในรูปของกล้องวิดีโอ (Video Camera) หรือกล้องทีวี สัญญาณภาพที่ได้มาจากกล้องวิดีโอหรือกล้องทีวีนั้น จะมีลักษณะเป็นสัญญาณที่ ต่อเนื่อง (Analog Signal) และ จะมีลักษณะของสัญญาณ เป็นสัญญาณรวม หลายๆสัญญาณ (Composite Video Signal)

3.1 ระบบสัญญาณโดยรวม

(Composite Signal System)

3.1.1 ส่วนประกอบของภาพ

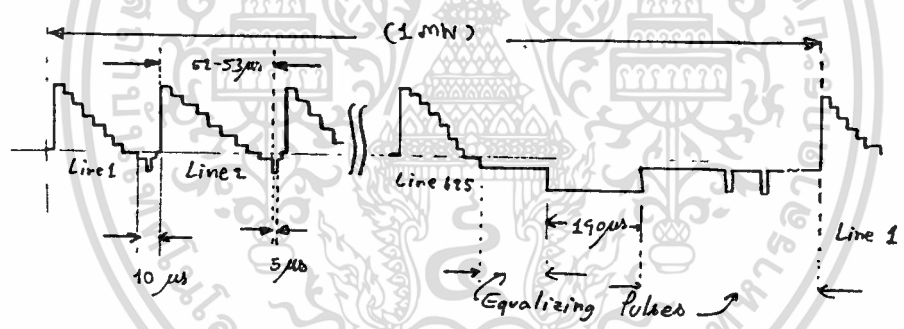
(Picture Elements)

ภาพจะประกอบไปด้วยจำนวนพิกเซลจำนวนมากมาย จัดเรียงตัวกันทำให้เกิดภาพขึ้น เราเรียกจุดขาวดำเหล่านี้ว่า ส่วนประกอบของภาพ (Picture Element) นอกจากนี้ระดับความสว่างของจุดภาพ ยังเป็นตัวกำหนดความไม่วากรมณ์ใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และอาจมีผลถึงขั้นการนำภาพไปใช้

สำหรับ Image Card ที่ใช้ในโครงงานนี้นั้น จะใช้วิธีการแสดงภาพที่เก็บไว้ในหน่วยความจำ โดยไม่มีสัญญาณ Equalizing Pulse เนื่องจากเป็นวิธีการ Scan แบบก้าวหน้า (Progressive Scanning) ซึ่งมีข้อดี คือ ระบบการทำงานของ Card ง่ายขึ้นและยังประหยัดค่าใช้จ่ายด้วย

(3.3) รูปร่างของสัญญาณโทรทัศน์ ที่เกิดขึ้นจากภาพขาวสลับดำ เป็นแถบๆ

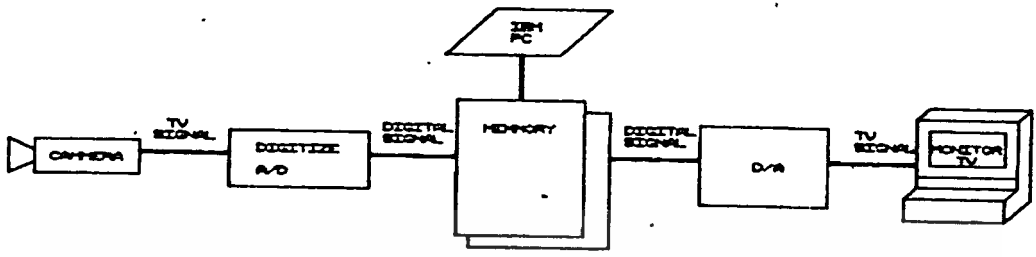

(3.4) ขนาดและช่วงเวลาของสัญญาณภาพที่ใช้ ในการ์ดที่ทดลอง

จากที่กล่าวมาแล้วว่าสัญญาณ Sync ทางแนวนอน จะเกิดขึ้นทุกๆ 64 μs และสัญญาณตัวนี้จะเป็นตัวบอกให้ทราบว่า การ Scan ของเส้น Scan นั้นได้สิ้นสุดลงแล้ว และกลับไปยังขอบด้านซ้ายของจอ เพื่อที่จะ Scan ใน Line ใหม่ต่อไปรอบๆสัญญาณ Sync แต่ละสัญญาณจะมี Blanking Voltage อยู่ด้วย เพื่อให้แน่ใจว่า ในการสับกลับของเส้น Scan จะไม่แสดงให้เห็น บนหน้าจอ เมื่อห้กลับเวลาในการสับกลับแล้ว จะเหลือเวลาที่จะ แสดงภาพจริง ประมาณ 52 μs สำหรับแต่ละ Line สัญญาณ Sync ในแนวตั้ง จะเป็นตัวบอกให้ทราบว่า เมื่อไหร่จึงจะจบ Field แล้วให้สับกลับส่ด้านบนของจอ เพื่อ Scan Field ต่อไป

3.2 Image Interface Card

Concept

รูป (3.5)

หลักการดำเนินงานเบื้องต้นคือ การนำเอาสัญญาณภาพที่ได้มาทางกล้อง มาผ่านขบวนการแปลงสัญญาณภาพ เป็นสัญญาณ Digital แล้วนำเอาไปเก็บไว้ใน Memory และเมื่อต้องการที่จะแสดงผลข้อมูลที่เก็บไว้ใน Memory ออกมาดูก็จะทำได้โดย นำข้อมูลนั้นมาผ่านขบวนการแปลงข้อมูลที่เป็น Digital ให้มาเป็นสัญญาณภาพดั้งเดิม แล้วส่งออกไปแสดงผลที่ Monitor TV สำหรับส่วน IBM Pc นั้น จะทำเป็นตัวควบคุมการทำงาน และเป็นตัวนำเอาข้อมูลทีผ่าน Digitizer มา นำไปผ่านขบวนการ Process ทาง Software เพื่อที่ให้อข้อมูลเป็นไปตามผลที่ต้องการ

Sync Clamp & Video Buffer

ในส่วนนี้จะทำการแยกสัญญาณ Sync ออกจากสัญญาณภาพ และจะส่งสัญญาณภาพไปยัง A/D ส่วนสัญญาณ Sync จะนำไปผ่านไปยังชุด Sync Detector เพื่อสร้าง Sync Pulse ไว้ใช้ในการควบคุมต่อไป

(3) Sync Pulse

เป็นสัญญาณที่ใช้เพื่อช่วยให้ วงจรหักเหทางแนวนอน และแนวตั้ง ในเครื่องส่ง และ เครื่องรับโทรทัศน์มีความถี่ ตรงกันตลอดเวลา ในระบบ ยุโรป สัญญาณ Sync ทางแนวนอน เท่ากับ 15,625 Hz และ สัญญาณ Sync ทางแนวตั้ง มีความถี่เท่ากับ 50 Hz

เนื่องจากความถี่ของสัญญาณ Sync มีค่าเท่ากับ ความถี่สัญญาณ Blanking นอติ จึงจำเป็นต้องป้องกันการรบกวนกัน ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยการกำหนดขนาดของ Sync Pulse ให้น้อยกว่าขนาดของ Blanking Pulse โดยการทำให้ Sync Pulse ทางแนวนอนมีขนาดเพียง 5 μ s และ Sync ทางแนวตั้งมีขนาดประมาณ 190 μ s นอกจากนี้ ยังสามารถทำได้โดย การส่ง Sync Pulse เหล่านี้ไปกับ Blanking Pulse อีกด้วย โดยให้ฐานของ Sync Pulse อยู่ทับขอบบนของ Blanking Pulse อีกชั้นหนึ่ง เมื่อจัดระดับความต่างศักย์ ในระดับสูงสุดของ Blanking Pulse เป็นระดับดำมืดจนมองไม่เห็นแล้ว ระดับของ Sync Pulse ที่อยู่ บนยอดสูงสุดของ Blanking Pulse ก็จะดำมืดสนิทไปด้วย และ ไม่ทำให้เกิด การรบกวนที่จอแต่อย่างใด

(4) Equalizing Pulse

เป็นสัญญาณที่ใช้เพื่อช่วยให้

- สัญญาณ Sync ทางแนวตั้ง ยังคงมีรูปร่างดีเหมือนเดิม หลัง จากการแยกออกจากสัญญาณ Sync ทางแนวนอน
- ช่วยให้การ Scan แบบไขว้กัน เป็นไปโดยเรียบร้อยลมน่าเสมอ
- ช่วยให้สัญญาณ Sync ทางแนวนอน ไม่ขาดหายไปในช่วง เวลาของสัญญาณ Sync ทางแนวตั้งอีกด้วย
- สัญญาณนี้มีความจำเป็นสำหรับการ Scan แบบสลับกัน เพราะ ช่วยลดความผิดพลาด ที่เกิดขึ้นเนื่องมาจาก การสับคลับที่ผิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

lcco จะเป็นดังรูป จะเห็นว่า ในแต่ละ Field ของการ lcco จะใช้เวลา $1/50$ วินาที และมีจำนวนของเส้น lcco เท่ากับ $625/2 = 312.5$ เส้น (ยุโรป) ดังนั้น แต่ละเส้น จะใช้เวลาในการ สแกน เท่ากับ $(1/50)/312.5 = 64 \mu s$ เพราะฉะนั้นสัญญาณ Sync ในแนวนอนจะเกิดขึ้นทุกๆ $64 \mu s$

3.1.3 สัญญาณรวม

(Composite Signal)

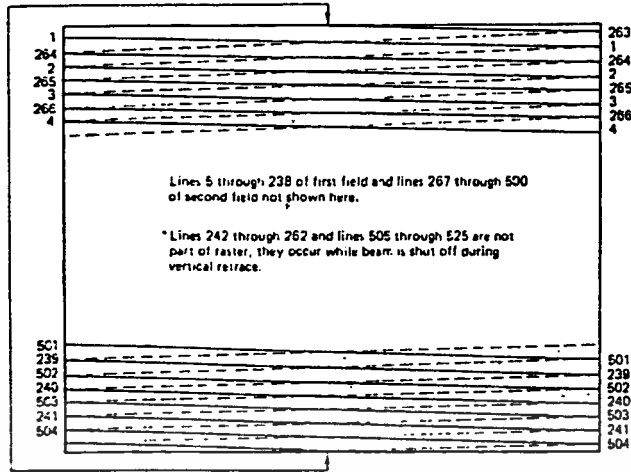
สัญญาณโทรทัศน์จะประกอบไปด้วย สัญญาณต่างๆดังต่อไปนี้

(1) Video And Signal

เป็นสัญญาณที่ใช้ทำให้เกิดภาพ รูปลักษณะต่างๆ และเสียงตามต้องการ แต่สำหรับที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้ เป็นสัญญาณภาพอย่างเดียว

(2) Blanking Pulse

เป็นสัญญาณที่ใช้เพื่อลบ Scan สับกลับทั้งในแนวนอน และในแนวตั้ง เพื่อมิให้สังเกตเห็นได้ชัดทางจอภาพ สำหรับระบบสัญญาณโทรทัศน์ระบบอเมริกัน สัญญาณ Blanking ระหว่าง Scan (Horizontal Blanking) จะมีย่านขนาดประมาณ $10 \mu s$ ทำนองเดียวกันสัญญาณ Blanking ระหว่าง Field (Vertical Blanking) จะมีย่านขนาดประมาณ $1,250 \mu s$ ส่วนสัญญาณ Blanking ของสัญญาณโทรทัศน์ ระบบ ยุโรป มีค่าประมาณนี้เช่นกัน

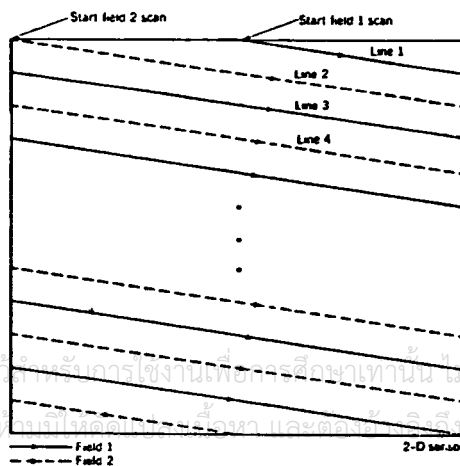
Detail of raster produced by the 525-line scanning pattern

รูป (3.1)

ทางด้านซ้ายใหม่ แต่จะไม่ทับกับเส้นเดิม คือลง มาเส้นล่างแล้ว Scan ไปทางด้านขวาอีก จนถึงเส้นสุดท้ายด้านล่าง ทางขวามือสุด แล้วจึงจะสลับ กลับไปยังมุมบนด้านซ้ายอีก เพื่อเริ่ม Scan ในลักษณะเดิมอีกต่อไปเรื่อยๆ

แต่ในระบบ TV ทั่วๆไป การเกิดภาพ 1 ภาพบนจอ นั้นจะเกิดการ สแกน ภาพ 2 ครั้ง ในลักษณะการ Scan ของเส้นคู่และเส้นคี่ แทรกกันอยู่ ซึ่งเรียกลักษณะนี้ว่า Interlaced Scanning ดังในรูปที่ (3.2)

ลักษณะการทำงาน จะมีการแบ่งเส้น Scan ออกเป็น 2 เส้น หรือ 2 Field คือ Odd Field กับ Even Field และ 2 Field นี้รวม กันจะเรียกว่า Frame เส้นทางการ

คมชัดของภาพด้วยสิ่งนี้ เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เราไม่สามารถ ใช้จอภาพจากจอ โมโนโครม ของเครื่อง IBM Pc/xt แสดงผลได้ มีจำนวนระดับความสว่าง แค่ 2 ระดับ คือ เขียวกับดำ (นอกจากจะเข้า Mode Graphic) ดังนั้นในการทดลองจะใช้จอ ทีวี (TV) แทนซึ่งสามารถแสดงผลของจุดภาพ ได้หลายระดับ เนื่องจากเป็นจอแบบ Analog

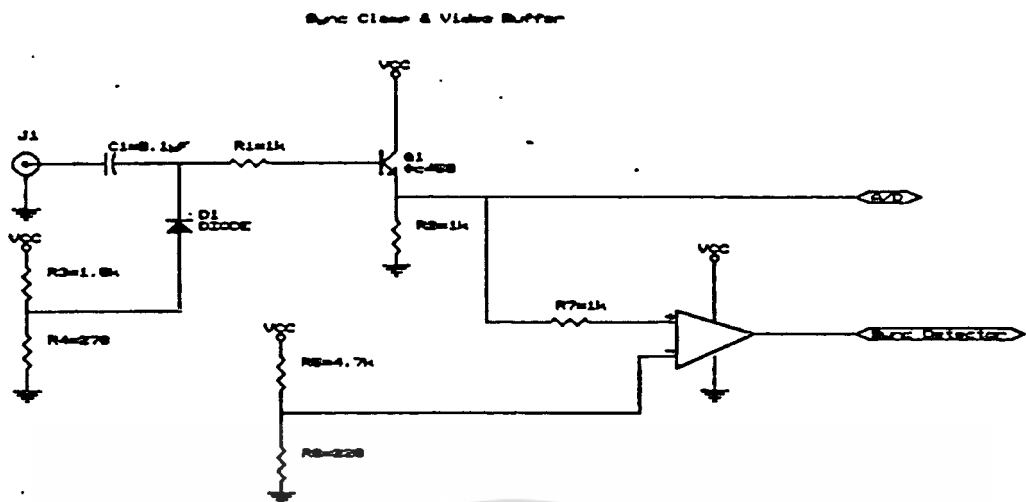
3.1.2 การกวาดภาพ (Scanning)

การสแกน (Scan) ภาพเป็นการนำเอาข้อมูลภาพจาก สัญญาณภาพที่รับมา ทำการเรียงกันเป็นภาพดั้งเดิม เส้นแต่ละเส้นที่ประกอบกันเป็นภาพเรียกว่า เส้น Scan ก่อนอื่นขอกล่าวก่อนว่าระบบการ สแกน ภาพที่มีใช้กันอยู่นี้มีอยู่ 2 แบบ คือ ระบบโทรทัศน์ของอเมริกัน มีจำนวนเส้น 525 เส้น/ภาพ ทำการส่ง 30 ภาพ/วินาที ดังนั้นความถี่ที่ใช้ในการส่งก็เท่ากับ $(525 \times 30) = 15750 \text{ Hz}$ อีกระบบหนึ่งเป็นระบบ ยุโรป ซึ่งมีจำนวนเส้น สแกน 625 เส้น/ภาพ ทำการส่ง 25 ภาพ/วินาที ดังนั้นความถี่ที่ใช้ในการ สแกนเท่ากับ $625 \times 25 = 15,625 \text{ Hz}$

การ สแกน จะมีด้วยกัน 2 วิธี คือ (1) Progressive Scanning คือการ สแกนแบบก้าวหน้า (2) Interlaced Scanning หรือวิธีการ สแกน แบบสลับเส้น

ในรูปที่ (1.1) เป็นการ สแกน แบบ Progressive Scanning เป็นหลักการในการสร้างภาพเบื้องต้นของ TV หลักการทำงานคือ ลำโวลิตรอน จะ สแกน ไปในทางแนวนอน โดยเริ่มจากมุมบนสุดของด้านซ้าย ไปทางขวา เมื่อไปถึงขวามือสุด ก็จะสลับกลับไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป (3.6)

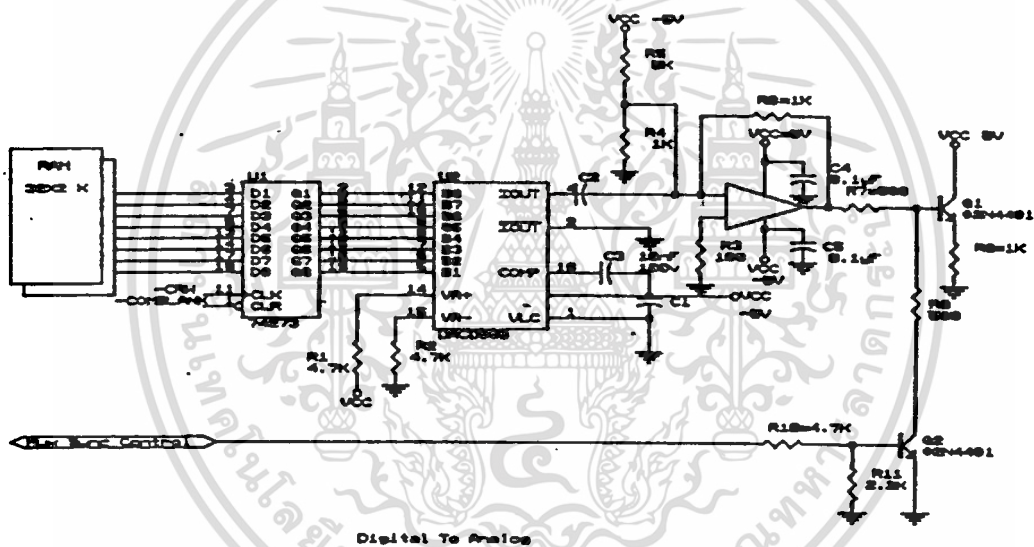
จากรูป 3.6 การทำงานคือ สัญญาณภาพเข้ามาทาง Input จะผ่าน C_1 ซึ่งเป็นตัว Clamping ให้ปลายของสัญญาณ Sync อยู่ที่ระดับกราวพอดิ R_1 R_2 D_1 ทำหน้าที่ยกระดับ สัญญาณ DC ของสัญญาณโทรทัศน์ ให้สูงขึ้นประมาณ 0.6 V ที่ขา E ของ Tr จะยกป้อนเข้าวงจร Voltage Comparater ซึ่งถูกตัดไว้ให้เปรียบเทียบสัญญาณที่ต่ำกว่า 0.2 V ซึ่งเป็นสัญญาณ Sync โดยเมื่อ Sync ผ่านเข้ามาจะทำให้ O/P ที่ขา 7 มีค่า Logic เป็น "0"

Analog To Digital

วงจร AD Conversion ใ้วงจรดังรูป โดยมี IC.Viedo Flash A/D ขนาด 6 บิต เบอร์ CA 3306 ซึ่งสามารถเปลี่ยนระดับ สัญญาณอินพุตที่เป็นสัญญาณ Analog ในช่วงที่กำหนดจุดค่าสุดถึงจุดสูงสุด ($VRFF -$ ถึง $VRFF+$) ให้เป็นสัญญาณ Digital ได้ถึง 64 ระดับ (2^6) ซึ่งมี Speed sampling ได้สูงที่สุดถึง 15 MHz แต่เราจะใช้เพียงที่ Speed 5MHz เท่านั้น

Digital to Analog

ส่วนนี้จะทำหน้าที่ แปลงสัญญาณภาพ ที่เก็บไว้ในรูป Digital กลับมาเป็นสัญญาณภาพที่เป็น Analog โดยจะใช้การทำงานของ IC# DAC0800 ร่วมกับ LM138 ตั้งในรูปเมื่อต้องการแสดงผลของข้อมูลภาพที่เก็บไว้ Data จาก Ram จะถูกส่งออกมา ผ่าน IC # 74LS273 ซึ่งเป็น 8 Bit Register With Clear ภาพไปเป็น D-Flip-Flops จะทำหน้าที่เป็น Duffer ของข้อมูลจาก Ram กับ D/A จากนั้นข้อมูลก็จะถูกส่งไปเข้าขา Data (D_0-D_7) ของ DAC0800 ซึ่งจะทำการแปลงข้อมูลในรูปของ Digital ไปเป็นข้อมูล Analog ส่งออกที่ขา 4

รูป (3.8)

จากรูป 3.8 จะเห็นว่า ที่ O/P ของ DAC0800 จะให้ค่าเป็นค้ำยลบ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องกลับขั้วของสัญญาณ ให้เป็นบวก โดยจะใช้ IC # LM138 ทำหน้าที่เป็นวงจร Inverting Amp. ซึ่งมี Gain เท่ากับ 1 จากนั้นเมื่อสัญญาณถูกกลับขั้วแล้ว ก็จะถูกส่งไปยังวงจรรวมสัญญาณ Syne เพื่อที่จะได้ Composite Syne โดยจะใช้ Transistor Q3 เป็นตัวรวม O/p ออกที่ขา E สัญญาณภาพและสัญญาณ Syne จะถูกส่งเข้ามารวมกันที่ขา B ของ Q3 โดยที่สัญญาณ Syne จะผ่านมาจาก Q4 ก่อน ดังแสดงในรูป

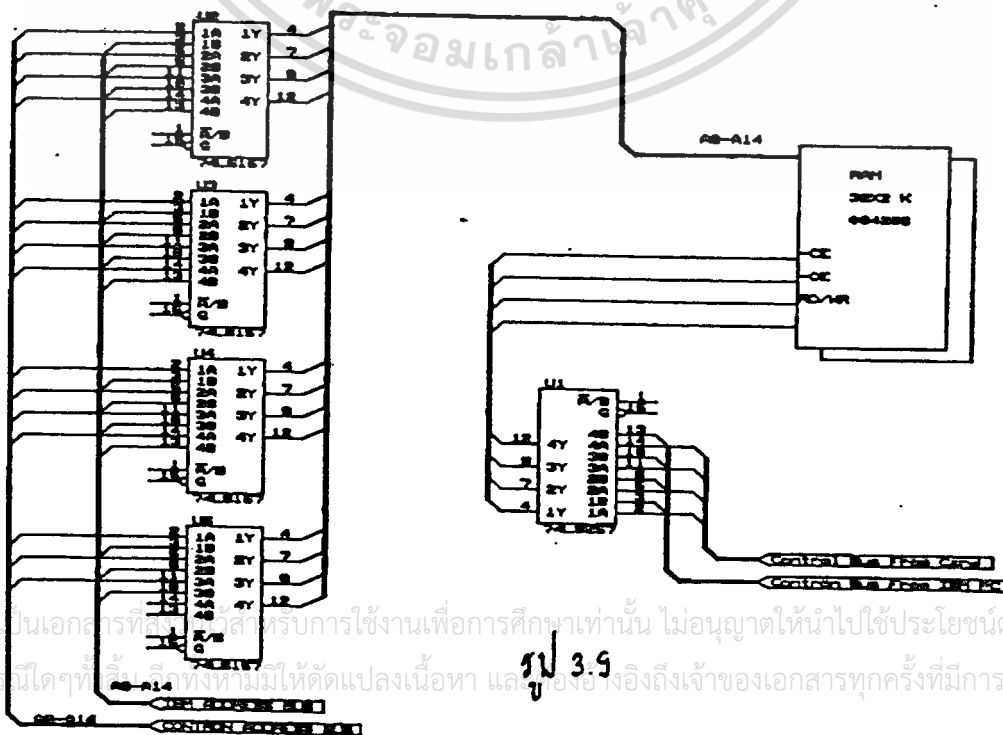
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากรูป 3.8 จะเห็นว่า ที่ O/P ของ ADC0800 จะให้ค่าเป็นคีย์ลบบดง นั้นจึงจำเป็นต้องกลับขั้วของสัญญาณให้เป็นบวกโดยจะใช้ IC # LM318 ทำหน้าที่เป็นวงจร Inverting Amp. ซึ่งมี Gain เท่ากับ 1 จากนั้นเมื่อสัญญาณถูกกลับขั้วแล้ว ก็จะถูกส่งไปยังวงจรรวมสัญญาณ Syne เพื่อที่จะได้ Composite Syne โดยจะใช้ Transister Q3 เป็น ตัวรวม O/P ออกที่ขา E สัญญาณภาพและสัญญาณ Syne จะถูกส่งเข้ามารวมที่ขา B ของ Q3 โดยที่สัญญาณ Syne จะผ่านมาจาก Q4 ก่อน ดังแสดงในรูป

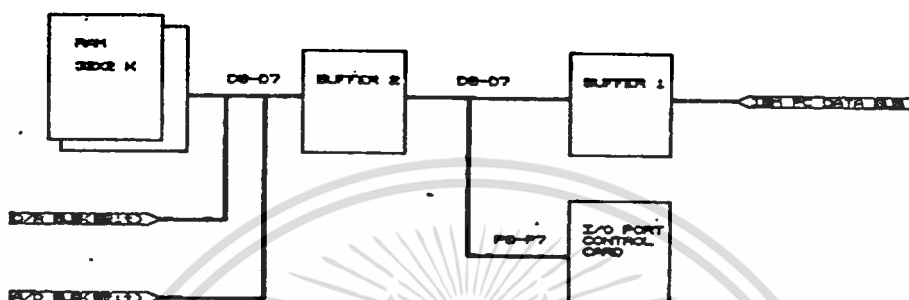
การจัดการหน่วยความจำ (Memory management)

บน Card จะมีหน่วยความจำ 64 Kbytes แยกออกจาก Mainboard ของ IBM PC/XT โดยใช้ Ram เบอร์ 84256 ซึ่งเป็น 32K*8 Static Ram จำนวน 2 ตัว เหตุที่ต้องใช้หน่วยความจำถึง 64 Kbyte เนื่องจากต้องการเก็บจุดภาพ (Pixel) 256*256*8 บิตใน 1 พิลด์ ในปัจจุบันราคาของ Static Ram กับราคาของ Dnamic Ram คือไม่ต้องการ Refresh หน่วยความจำการอ้างตำแหน่งก็ไม่ยุ่งยาก ทำให้วงจรไม่ซับซ้อน

การอ้างตำแหน่งของหน่วยความจำต้องการทำการ Multiplex ใน Card นี้ใช้ IC เบอร์ 74LS157 และ 74LS257 ซึ่งเป็น Selector ทำการเลือกสัญญาณจาก Adres Bus และสัญญาณควบคุม (Control Signals) จาก Card หรือ IBM PC/XT ออกไปที่ Ram ทั้งสองตามรูป

ในการต่อบัสข้อมูล (Data Bus) จะต้องต่อบัฟเฟอร์ (Buffer) IC เบอร์ 74LS245 เนื่องจากเราต้องการสร้างพอร์ตอินพุตและเอาต์พุต (Input And Output Port) มาควบคุมการทำงานของวงจรด้วย ดังแสดงในรูป 3.10

รูปที่ 3.10 การอินเทอร์เฟสข้อมูลกับ IBM PC/XT

การอ้างตำแหน่งแอดเดรสของ IBM PC/XT

ในการอ้างตำแหน่งแอดเดรสของ IBM PC/XT จะต้องบอกค่าสองค่าคือ เซกเมนต์และ ออฟเซต (Segment And Offset) โดยในรูป Segment: Offset ทั้งเซกเมนต์และออฟเซตเป็นข้อมูลขนาด 16 บิต การคำนวณตำแหน่งที่แท้จริงทำได้โดยชิฟต์ไปทางซ้าย (Shift Left) 4 บิต แล้วนำมามวกค่าออฟเซตจะได้ค่าออฟเซตจะได้ค่าแอดเดรสขนาด 20 บิต ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง การคำนวณตำแหน่งแอดเดรสที่แท้จริงของค่า D0000:FFFF คือ

D0000

OFFF *⁺

DFFFF

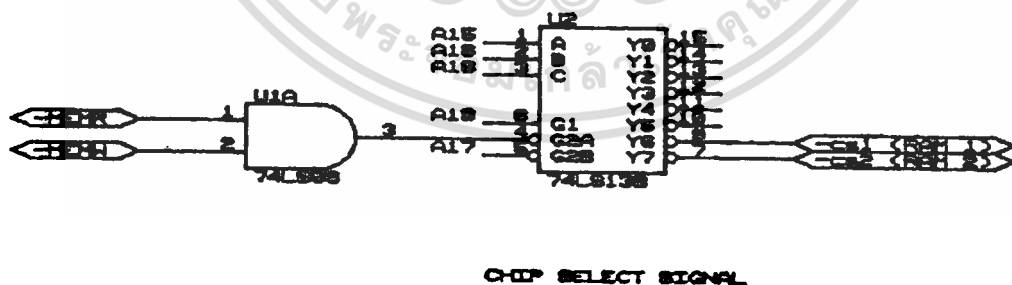
การดีโค้ด (Decode) ตำแหน่งแอดเดรสของหน่วยความจำ

การดีโค้ดตำแหน่งแอดเดรสของ Card นี้ใช้เพียงค่าเซกเมนต์ เนื่องจากหน่วยความจำที่ต้องดีโค้ดเป็น 64 Kbyte ค่าเซกเมนต์ที่ใช้คือ D000H ซึ่งเป็นเซกเมนต์ที่วางอยู่ (IBM PC/XT Technical Reference) ให้ Ram 1 หน่วยความจำ 32 Kbyte ถัดมา เพราะฉะนั้น Ram 1 จะมีค่าออฟเซตแอดเดรสอยู่ช่วง 0000H-7fffH และ Ram 2 จะมีออฟเซตแอดเดรสอยู่ในช่วง 8000H-ffffH ดังนี้

Address	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
Ram 1	1	1	0	1	0	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Ram 2	1	1	0	1	1	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x

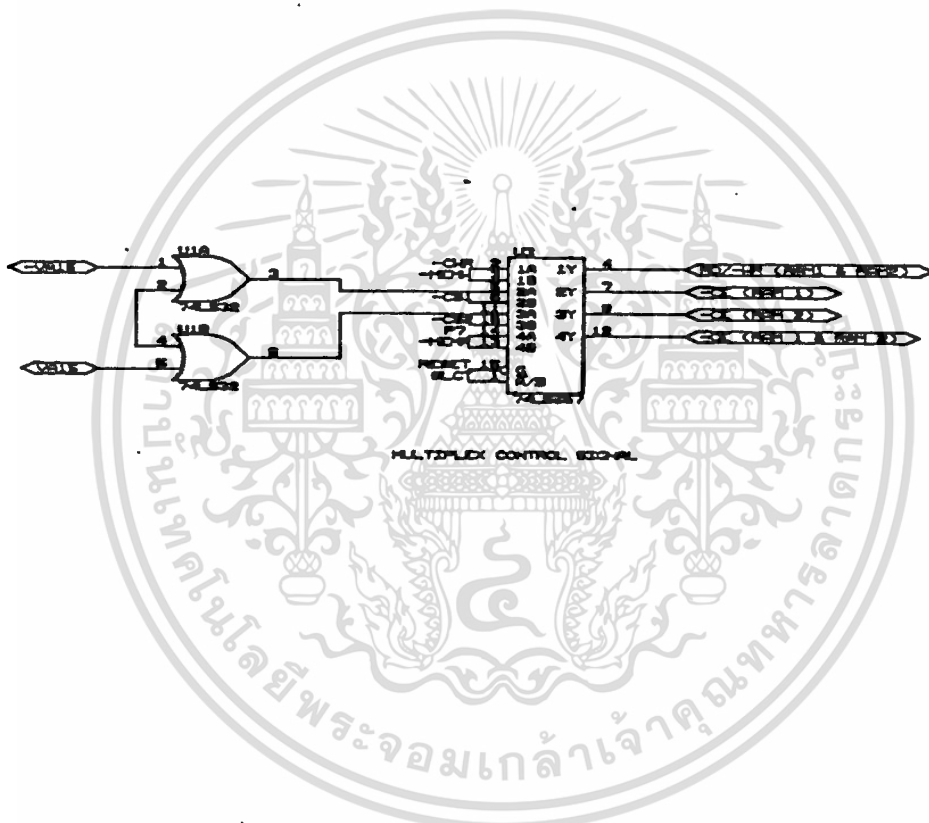
x : don't care

วงจอดีโค้ดแสดงดังรูปที่ 4.3 ใช้ IC 74LS138 เป็นตัวดีโค้ด เอาท์พุทที่ได้ (Y6, Y7) นำไปเป็นสัญญาณ Chip Enable ของ Ram แต่ละตัว

เมื่อเราต้องการติดต่อกับ Ram ตัวใดตัวหนึ่ง จะต้องให้แอดเดรสและต้องทำการ Enable ขาสัญญาณควบคุม 3 ขาคือ CE (Chip Enable) ซึ่งใช้สัญญาณจากการตีโค้ดแอดเดรส, ขา OE (Output Enable), ขา RD/WR (Read or Write)

สัญญาณควบคุมจะทำการ Multiplex โดยใช้ IC เบอร์ 74LS257 Tri-state Selector ดังรูปที่ 3.12

รูปที่ 3.12 การ Multiplex สัญญาณควบคุม

การตีโค้ดตำแหน่งแอดเดรสของอินพุทเอาต์พุทพอร์ท

ในการอ้างตำแหน่งแอดเดรสของพอร์ทต่าง ๆ บน IBM PC/XT จะใช้บัสแอดเดรสเพียง 10 เส้นเท่านั้นคือ A0-A9 จะได้แอดเดรสของพอร์ทสูงสุดทั้งหมด 1,024 พอร์ท ซึ่งจะแบ่งออกเป็นกลุ่มสองกลุ่ม

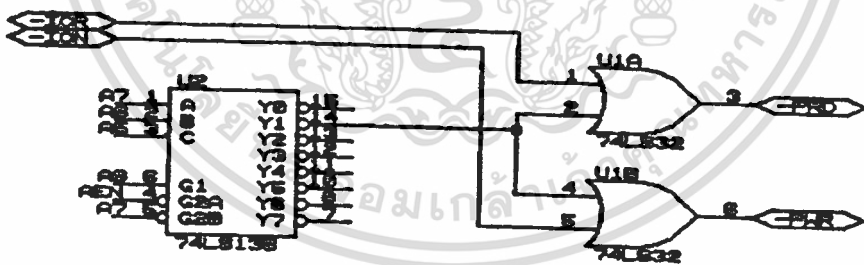
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) เมื่อบิต A9 เป็น 0 จะเป็นพอร์ทที่อยู่บน Mainboard เท่านั้น ได้แก่พอร์ท 0-1ffH (512 พอร์ท)

2) เมื่อบิต A9 เป็น 1 จะเป็นพอร์ทที่อยู่บน Card ต่าง ๆ ได้แก่พอร์ท 200H -3ffH (512 พอร์ท เช่นกัน)

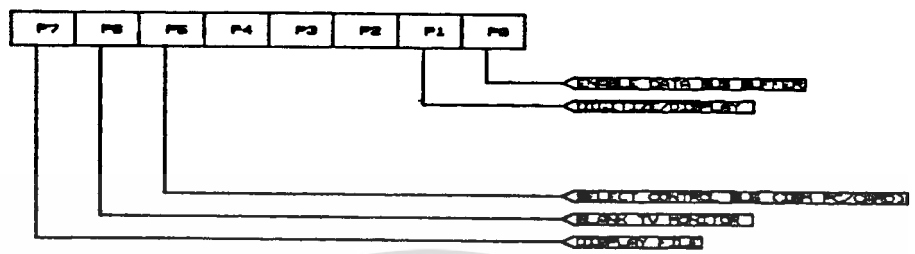
บน Card เราใช้พอร์ท 300H-31fH ซึ่งเป็นพอร์ทที่ IBM PC/XT เตรียมไว้ให้ Card ต่าง ๆ ได้ใช้ แท้จริงแล้วต้องการใช้เพียงแอดเดรสเดียว แต่เพื่อความประหยัดอุปกรณ์ที่ใช้ในการตีโค้ดแอดเดรสจึงต้องทำเช่นนี้ ในการใช้งานร่วมกับ Card อื่น จึงควรระวังกรณีพอร์ทซ้ำกันด้วย

Address	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
300 H	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0
31f H	1	1	0	0	0	1	1	1	1	1

DECODE PORT

Byte ความคุมพอร์ตแต่ละบิตมีความหมายดังรูปที่ 3.15

BYTE CONTROL PORT

รูปที่ 3.15

- บิต P0 : 1 = CPU สามารถติดต่อกับ Ram ได้
- บิต P1 : 1 = ทำการติจิติช
0 = แสดงภาพในหน่วยความจำ
- บิต P5 : 1 = ต่อ Ram เข้ากับ CPU ใช้ร่วมกับบิต P0
- บิต P6 : 1 = ดับจอภาพ
- บิต P7 : 1 = Enable การอ่าน Ram ของ Counter

Byte แสดงภาวะใช้เพียง 2 บิตคือ

- บิต P0 : แสดงภาวะการทำงานของวงจร
1 = กำลังทำการติจิติช
- บิต P1 : แสดงภาวะของสัญญาณ VB
1 = VB เป็น High
0 = VB เป็น Low

การใช้ Byte ควบคุมตัวอย่างในโปรแกรม Display.asm ซึ่งเป็นโปรแกรม

แกรมอ่านไฟล์ Image ขนาด 64 Kbyte 256 Gray Level เพื่อแสดงภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

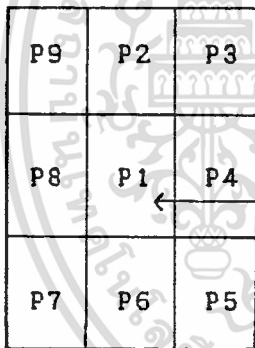
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1 การหาขอบภาพ

วิธี SKELETON

กระบวนการที่จะทำให้ได้ถึงโครงร่างของวัตถุ ที่เราต้องการนั้น กระบวนการหนึ่งคือการทำ Skeleton ซึ่งผลของการทำกระบวนการนี้ จะทำให้ได้จุดต่อเนื้อที่เป็น Pixel โดดๆต่อเนื่องกันไป ตามแนวแกนกลางของวัตถุ โดยทั้งนี้ตัววัตถุ และพื้น Background ต้องเป็นความสว่างที่แตกต่างกัน ในที่นี้ให้จุดวัตถุมีค่าเป็น 1 และพื้น Background มีค่าเป็น 0

การทำ Skeleton มีขั้นตอนดังนี้

จุดที่ต้องการตรวจสอบว่า จะกำจัดออก (ให้เป็น 0) หรือจะให้คงอยู่ (ทำให้เกิดเป็นแนวกลางวัตถุ)

(a) $2 < N(p1) < 6$

ตรวจสอบว่า ตำแหน่ง $P2 + P3 + \dots + P9$ อยู่ในช่วง $2 < N(p1) < 6$ หรือไม่

(b) $S(p1)=1$

$S(p1)$ คือ จำนวนของจุดที่เปลี่ยนแปลงจาก 0-->1 โดยตรวจสอบเรียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไปตามลำดับ $P2, P3, P4, \dots, P9, P2$

0	0	1
1	P1	0
1	0	1

จากตัวอย่างนี้ $N(P1) = 4$

$S(P1) = 3$

(c) $P2.P4.P6 = 0$

(. คือการคูณ หรือ การ AND)

(d) $P4.P6.P8 = 0$

จากเงื่อนไขทั้ง 4 ข้อนี้ ถ้าเป็นจริงทุกกรณีให้กำจัดจุด P1 ออกไปได้ ถ้าไม่เป็นจริงแม้เพียงกรณีใด กรณีหนึ่ง ให้คงจุด P1 นี้เอาไว้

หมายเหตุ การตรวจสอบนี้ จะทำตลอดทั้งภาพ โดยการกำจัดจุดออกเป็น 0 หรือ อื่นๆ จะกระทำหลังจากตรวจสอบเสร็จสิ้น ทั้งภาพแล้วเท่านั้น

จาก Step แรก(A->0)นี้ ให้เอาผลที่ได้ (จากการ Delete แล้ว) มาเข้าสู่การทำงานใน Step ที่ 2 ซึ่งเช่นเดียวกับ Step แรกเพียงแต่ในข้อ c และ D เปลี่ยนแปลงเป็น

(c') $P2.P4.P8 = 0$

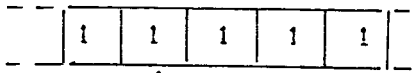
(o') $P2.P6.P8 = 0$

หมายเหตุ เช่นเดียวกับใน Step 1 การจะกำจัดจุด (Delete Flag) ต้องหลังจากตรวจสอบแล้วทั้งภาพ

การที่จะทำได้ถึงจุดสุดท้าย (Complete) จะต้องวน Loop จาก Step1->Step2 แล้วกลับมายัง Step1 ใหม่ ในลักษณะนี้เรื่อยไป จนกว่าภาพที่นำมาตรวจสอบ กับภาพหลัง การตรวจสอบแล้วมีค่าเท่ากันทั้งภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถ้าเป็นกรณีนี้ก็ให้ Pointer เลื่อนผ่านไปได้ โดยไม่ต้องตรวจสอบ เนื่องจากแสดงให้เห็นอยู่แล้วว่า มีความต่อเนื่องอยู่แล้ว

↑
Pointer ที่ตำแหน่งนี้ เลื่อนผ่านไปได้ เนื่องจากค่าทางซ้าย และ ขวา เป็น 1

จากที่กล่าวมานี้ การตรวจสอบจะใช้ ในกรณีที่ 1 มีข้อยกเว้นอันหนึ่ง คือถ้าเกิดใน Pixel ที่เรียงต่อกันอยู่ในลักษณะนี้

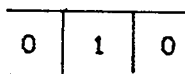
↑
Pointer ที่จุดนี้

การตรวจสอบในรูปแบบนี้ จะใช้ในกรณีที่ 2

กรณีที่ 1

รูปที่ 1

รูปที่ 2

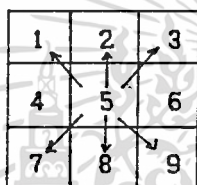
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการกำหนด จุดที่จะต้องทำการตรวจสอบ ในรูปที่ 1 นั้นจุดที่จะต้องทำการตรวจสอบคือ จุด 2,7 ในรูปที่ 2 คือ Pixel ที่เป็นค่า 1

ขั้นที่ 3 ขั้นตอนการตรวจสอบ

กรณีที่ 1 หลังจากกำหนดจุดที่จะต้องตรวจสอบแล้ว

1.1)

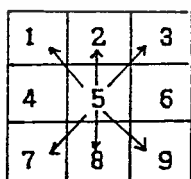
ตำแหน่ง 5 เป็นจุดที่ทำการตรวจสอบ (ตัวแปร Pointer ที่อยู่)
ให้

$$1 \text{ OR } 2 \text{ OR } 3 = 1 \quad \text{--[1]}$$

$$7 \text{ OR } 8 \text{ OR } 9 = 1 \quad \text{--[2]}$$

ถ้าเงื่อนไขที่เป็นจริงทั้ง 2 กรณี ตัดสินใจได้ว่า จุดนี้ต่อเนื่องกับจุดอื่นๆ อยู่

1.2)

เช่นเดียวกับ 1.1 แต่เงื่อนไขเปลี่ยนแปลงไปคือ
ให้

$$1 \text{ AND } 2 \text{ AND } 3 = 0 \quad \text{--[1]}$$

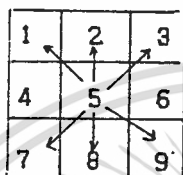
$$7 \text{ AND } 8 \text{ AND } 9 = 0 \quad \text{--[2]}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้เฉพาะเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถ้าเงื่อนไขเป็นจริงทั้ง 2 กรณี ตัดสินใจได้ว่า ที่ตำแหน่งนี้ (5) เป็นจุด
ปลายที่ไม่ต่อเนื่องกับจุดอื่นๆอีกแล้ว

1.3

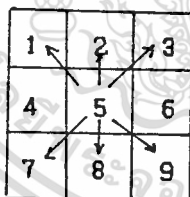

ให้ $1 \text{ OR } 2 \text{ OR } 3 = 1$ ---[1]

$7 \text{ AND } 8 \text{ AND } 9 = 0$ ---[2]

ถ้าทั้ง 2 กรณีเป็นจริงให้ตรวจสอบข้อ 1.5

1.4

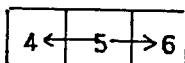

ให้ $1 \text{ AND } 2 \text{ AND } 3 = 0$ ---[1]

$7 \text{ OR } 8 \text{ OR } 9 = 1$ ---[2]

ถ้าทั้ง 2 กรณีเป็นจริงให้ตรวจสอบข้อ 1.5

1.5

ทำการตรวจสอบค่าทางซ้าย และ ขวามีค่าตามนี้หรือไม่

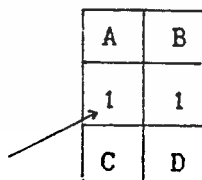
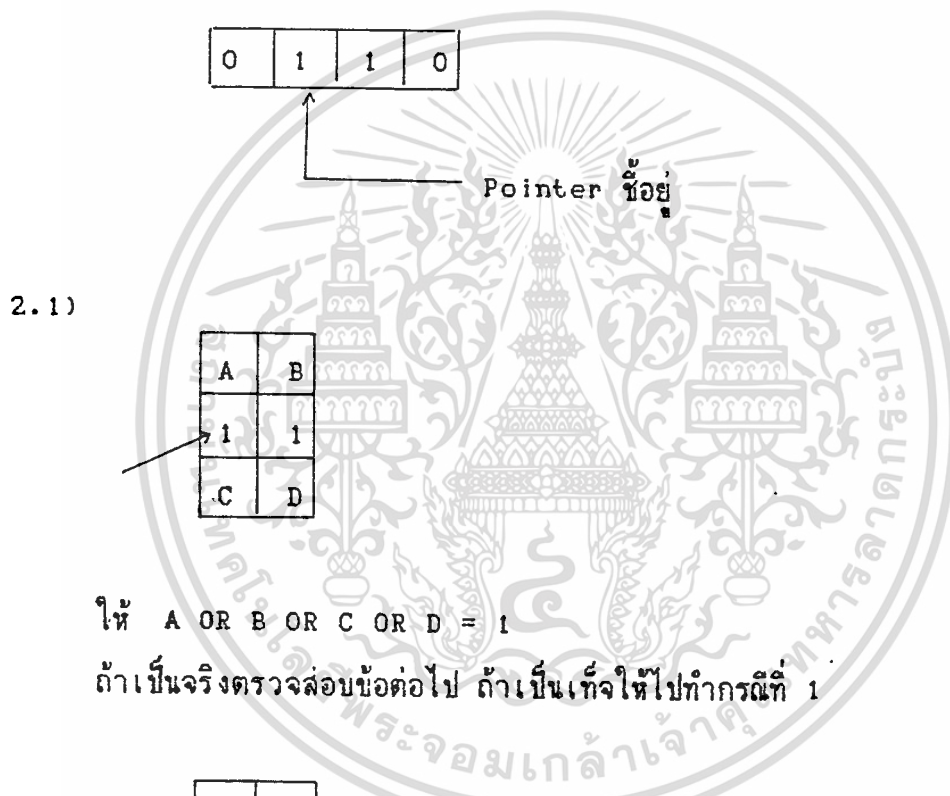
$4 \text{ OR } 6 = 1$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถ้าเป็นจริง ตำแหน่ง 5 นี้ยังต่อเนื่อง กับตำแหน่งอื่นอยู่ ถ้าเป็นเท็จ
ก็ตำแหน่ง 5 นี้คือจุดปลาย

กรณีที่ 2 การตรวจสอบเมื่อตำแหน่งเป็นดังรูป

ให้ $B \text{ AND } C = 1$ -->[1]

$A \text{ AND } D = 1$ -->[2]

กรณีใดใน 2 กรณีนี้เป็นจริง ตัดสินใจได้ว่า ตำแหน่งนี้ (Pointer ชี้)

มีความต่อเนื่องกับจุดอื่นๆอยู่ ถ้าไม่เป็นไปตามนี้ให้ตรวจสอบเงื่อนไขอื่นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ต่อไป

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3)

A	
1	1
B	

ให้ $A \text{ OR } B = 1$

ถ้าเงื่อนไขข้างบนนี้ เป็นจริง ให้ตรวจสอบ
ตามข้างล่างนี้

A		C
1	1	
B		D

ให้ $C \text{ OR } D = 1$

ถ้าเงื่อนไขนี้เป็นจริง ตัดสินใจได้ว่า ตำแหน่งที่
Pointer ชี้อยู่นี้ บวกอีก 1 เป็นจุดต่อเนื่องถ้า
เป็นเท็จแสดงว่าจุดนี้ บวกอีก 1 เป็นจุดที่ไม่ต่อ
เนื่องกับจุดอื่นๆอีก

2.4) ถ้าในข้อ 2.3 เงื่อนไขแรกไม่เป็นจริงให้ตรวจสอบ

E	A	G
	1	1
F	B	H

ให้ $E \text{ OR } F = 1$ (จุด H และ G จุดใดจุดหนึ่ง

ต้องเป็น 1 แน่ๆ) ถ้าเป็นจริงตามเงื่อนไขนี้ แสดงว่าตำแหน่งที่ Pointer
ชี้อยู่เป็นจุดต่อเนื่อง ถ้าเป็นเท็จแสดงว่า ที่ตำแหน่งนี้เป็นตำแหน่งที่ไม่ต่อ
เนื่องกับตำแหน่งอื่นๆอีก

หมายเหตุ

ในการฝึกตรวจสอบเป็นดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น หากท่านพบเหตุเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

0	1	0
---	---	---

ต้องตรวจสอบเสียก่อนว่า

A AND B = 1 -->[1]

C AND D = 1 -->[2]

Pointer ที่ชี้

A		B
0	1	0
C		D

ถ้ากรณีใดใน 2 กรณีนี้เป็นจริง ตัดสินใจได้ว่า จุดนี้เป็นจุดต่อเนื่อง ถ้าไม่เป็นจริงทั้ง 2 กรณี ให้ตรวจสอบในการตรวจสอบ กรณีที่ 1

การที่ต้องตรวจสอบ

Pointer ที่อยู่

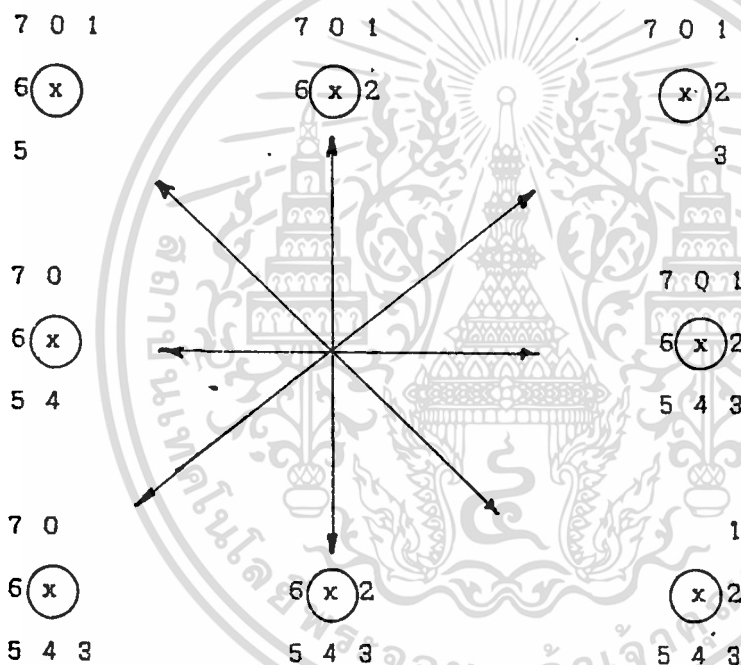
0	1	1	0
---	---	---	---

ในกรณีที่ 2 เนื่องจาก

ในการตรวจสอบกรณีที่ 1 ไม่สามารถแยกแยะได้ว่า ตำแหน่งนี้ต่อเนื่องหรือไม่ เนื่องจาก ในการตรวจสอบทั้ง 2 Pixel นี้มีส่วนที่คาบเกี่ยวกัน ในกรณีที่ 1

4.4 การตัดสินใจของโปรแกรมค้นหา

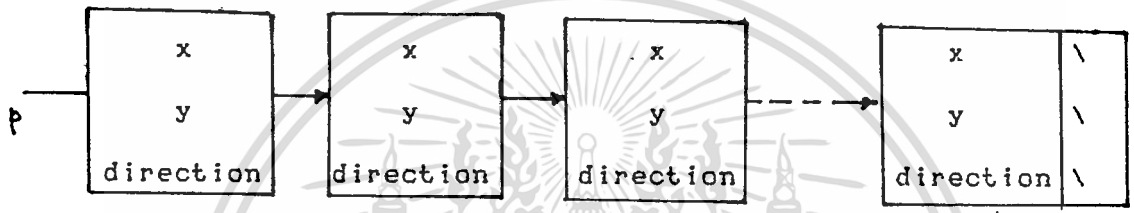
1. ถ้าไม่พบตำแหน่งถัดไป ให้ทิศทางต่อไปอยู่ในแนวทางเดิม
2. ทิศทางจะมีความสำคัญ ตามเข็มนาฬิกา
3. การเรียงลำดับความสำคัญจะเรียงเพียง 5 ลำดับจากทิศทางเดิม ± 2

$x =$ จุดปัจจุบัน

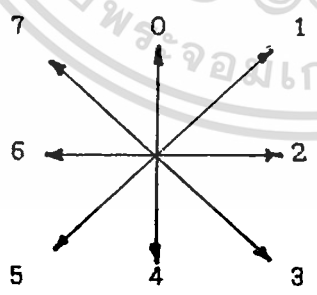
4.5 การเก็บข้อมูลภาพในหน่วยความจำ

โปรแกรมจะตรวจสอบหาจุดสว่างบนจอคอมพิวเตอร์ ที่มีขนาดเท่ากับ file ของข้อมูลภาพ (256 x 256) โดยจะนำจุดสว่างทั้งหมดแปลงเป็น พิกัด (x,y) เก็บใน Link List ดังรูป

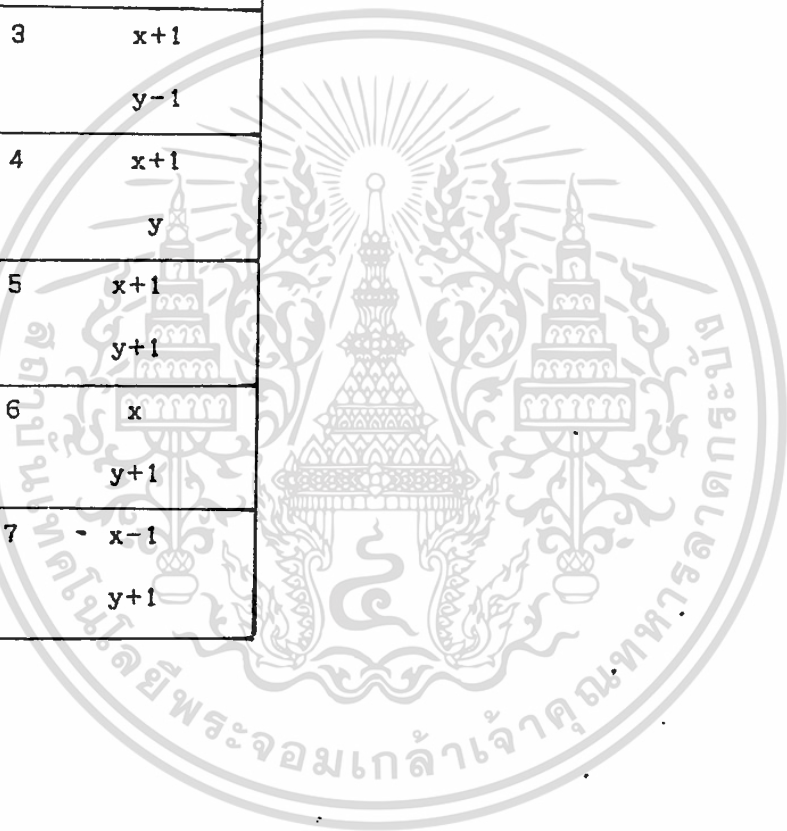
กำหนดที่ความสว่างสุด = 255
กำหนดที่จุดมืด = 50

การเก็บข้อมูลภาพจะต้องเก็บทิศทาง การเคลื่อนที่เป็น 8 ทิศทางดังนี้

ในช่วงแรกจะกำหนดทิศทางไปในทิศทาง 2 (-->) เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นหา ตำแหน่งถัดไป

0	$x-1$ y
1	$x-1$ $y+1$
2	x $y-1$
3	$x+1$ $y-1$
4	$x+1$ y
5	$x+1$ $y+1$
6	x $y+1$
7	$x-1$ $y+1$

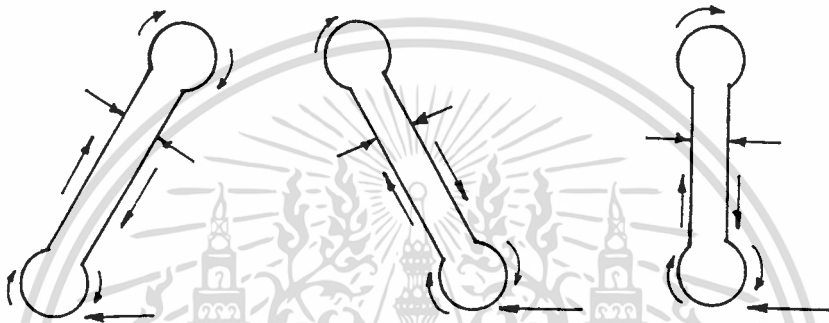

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีตรวจสอบลายวงจรมีขนาดแคบกว่าปกติ

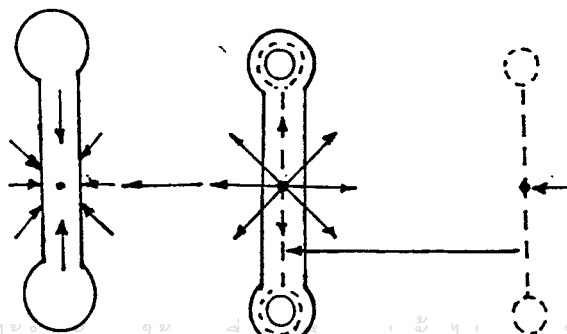
วิธีที่ 1

จากข้อมูลกำหนดจุด X แทนจุดภายในแนวนอน และจุด Y ในแนวตั้ง ข้อมูลของแต่ละจุดที่เก็บในลิงค์ลิสต์ (Link list) จะจัดเรียงกันไม่เป็นลำดับ ดังนั้น จึงต้องใช้โปรแกรมจัดเรียงทุกจุดในลิงค์ลิสต์ใหม่พร้อมกับเก็บทิศทางต่างๆ ไว้ในขณะที่หาจุดถัดไป การวัดระยะแคบกว่าปกติจะนำจุดที่มีทิศทางตรงข้ามกันมาเปรียบเทียบกัน ดังรูป

วิธีที่ 2

นำสเกลลิทอน (Skeleton) ของลายวงจรมาดูตามลบบน ลายวงจรเดียวกันที่มีเฉพาะขอบภาพอย่างเดียว ทำการวัดระยะโดยการกระจาย การวัดออกไป 8 ทิศทาง ใน 8 ทิศทางจะเก็บระยะที่แคบที่สุดมาเปรียบเทียบกับความกว้างที่กำหนด ถ้ามีขนาดเล็กเกินไป โปรแกรมจะทำเครื่องหมายส่วนที่เกิดข้อผิดพลาดไว้ ในหนึ่งจุดของสเกลลิทอนจะหา 8 ครั้ง (8 ทิศทาง) ในการวัดระยะเมื่อเปรียบเทียบแล้ว มีขนาดใหญ่กว่ากำหนด โปรแกรมจะผ่านหาจุดต่อไป ดังรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปการทดลอง

จากการเก็บข้อมูลภาพจากกล้อง มีจุดบกพร่องคือ การให้แสงสว่างต้องทำอย่างเหมาะสม ถ้าความเข้มของแสงที่ฉายลงสู่แผ่นวงจรไม่คงที่ จึงยากลำบากที่จะเปลี่ยนข้อมูลภาพให้เป็นไบนารี (Binary) เนื่องจากมีข้อมูลที่ไม่ต้องการอยู่ในระดับเดียวกันกับข้อมูลที่เป็นลายวงจร

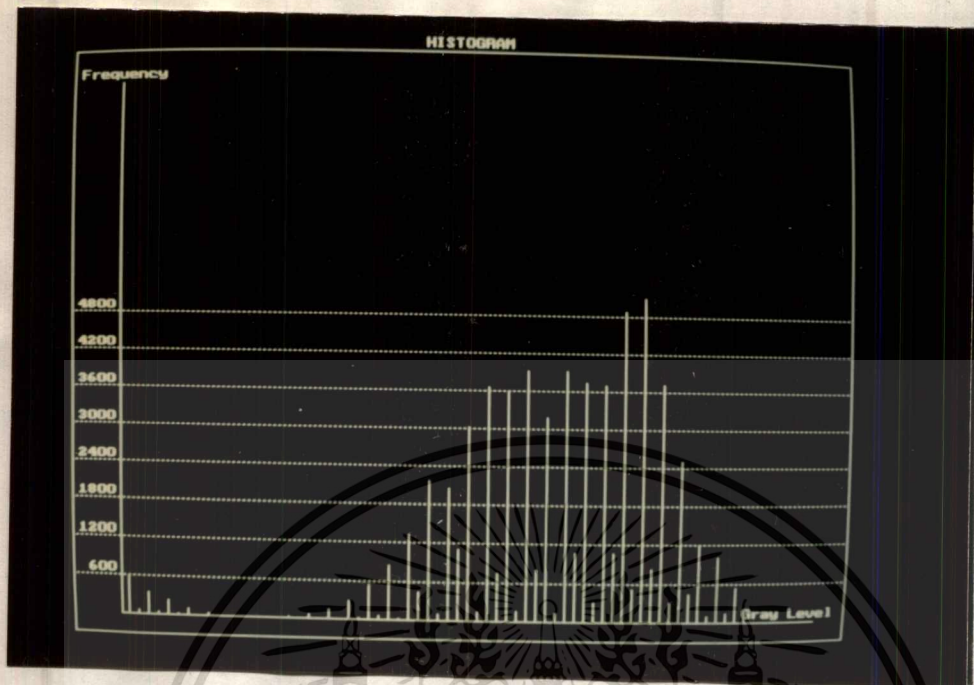
ในส่วนของการทำสเคเลลิทอน (Skeleton) ถ้าภาพที่ได้มีความสมบูรณ์เพียงพอโปรแกรมจะตรวจสอบจุดผิดพลาดอย่างได้ผล

การทดลองหาจุดเสียของลายวงจร

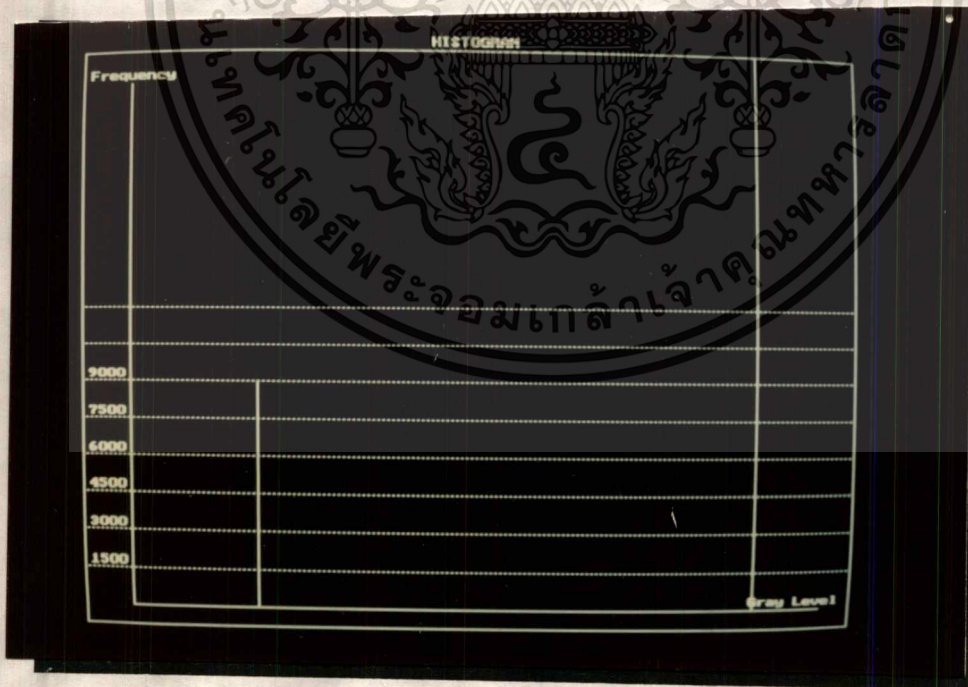
ในการหาส่วนของลายวงจรที่มีลักษณะเล็กผิดปกติ ปัญหาคือ ถ้าข้อมูลภาพก่อนที่จะตรวจสอบเป็นเส้นเดี่ยวโดดๆ โปรแกรมจะไม่ใช่ทุกจุดที่ผิดพลาดแต่จะชี้ให้เห็นถึงความเสียหายโดยที่จุดปลายที่ใหญ่กว่าทั้งสองด้าน

จุดเสียหายที่เป็นจุดขาด (ไม่ต่อเนื่อง) การตรวจสอบโดยโปรแกรม (Inspec) จะชี้จุดขาดอย่างถูกต้อง ยกเว้นในกรณีที่มีผู้ออกแบบ ออกแบบเป็นตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ต่างๆที่ไม่ใช่ลายวงจร โปรแกรมจะชี้ส่วนที่คล้ายกับเส้นขาด ซึ่งเป็นจุดที่ผู้ออกแบบคิดว่าไม่ควรตรวจสอบ

วิธีการทั้งสองวิธีเป็นเพียงการตรวจสอบ ส่วนของลายวงจรที่เล็กกว่าปกติและส่วนที่ขาด โปรแกรมจะชี้ให้เห็นถึงส่วนเสียหายได้ สำหรับส่วนผิดพลาดที่เหลือก็จะต้องมีการพินิจกันต่อไป

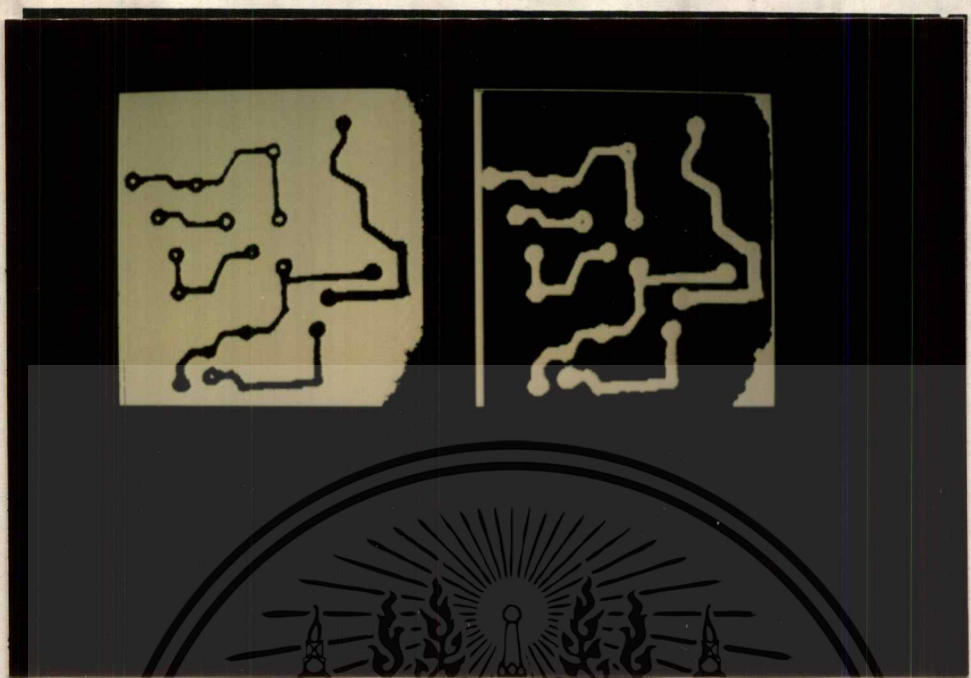

แยกความถี่ของภาพออกเป็นระดับต่างๆจากข้อมูลภาพจริง

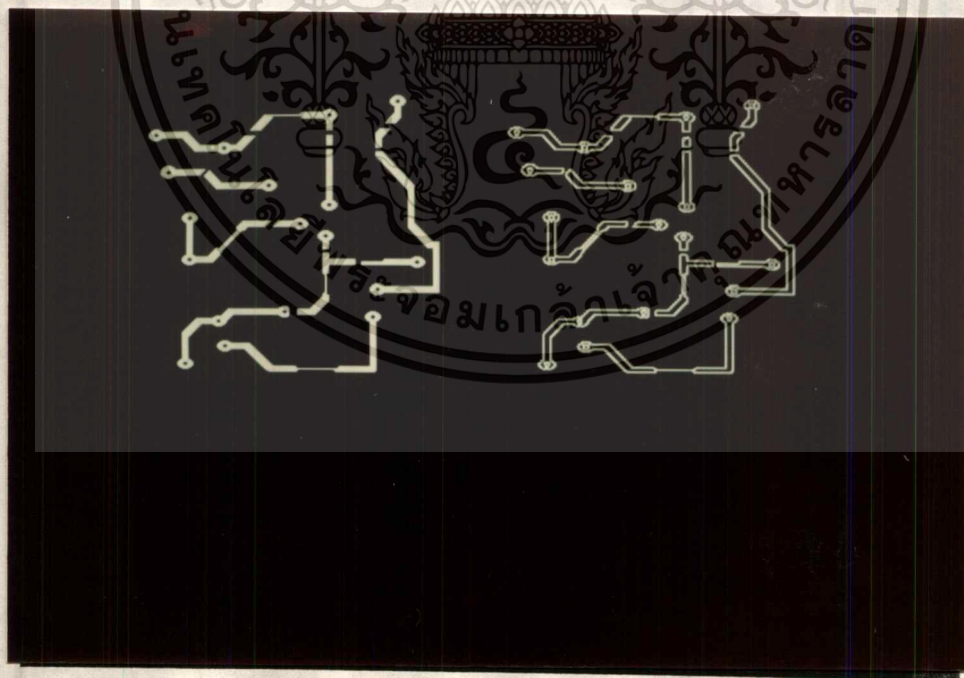
หลังการตัดระดับภาพเหลือเพียงสองระดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลจากกล้อง

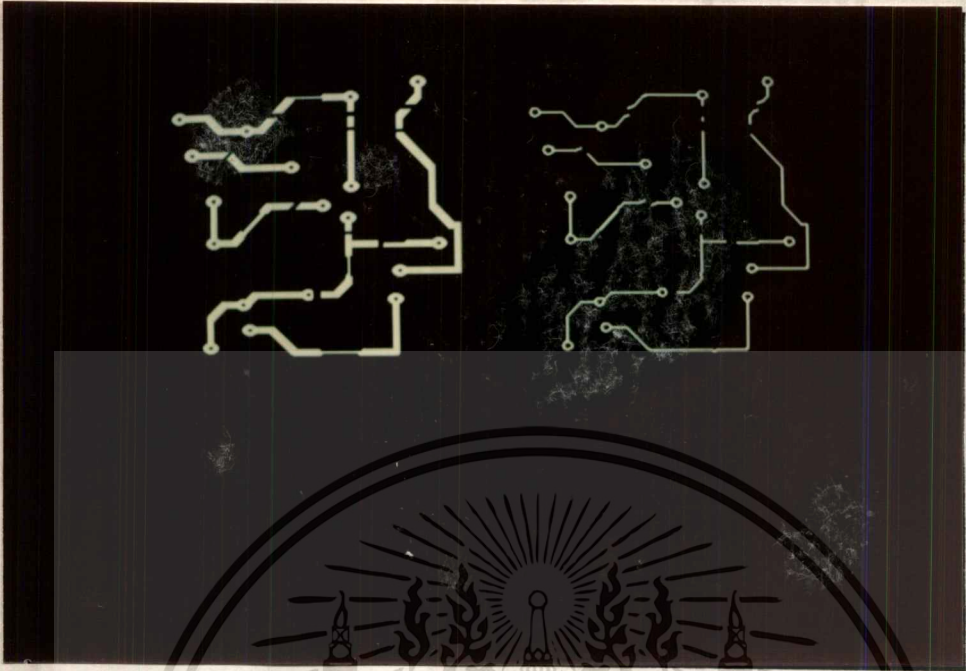
หลังทำเป็นระดับไบนารีจะมีส่วนผิดพลาดอยู่

ข้อมูลภาพ (จำลอง)

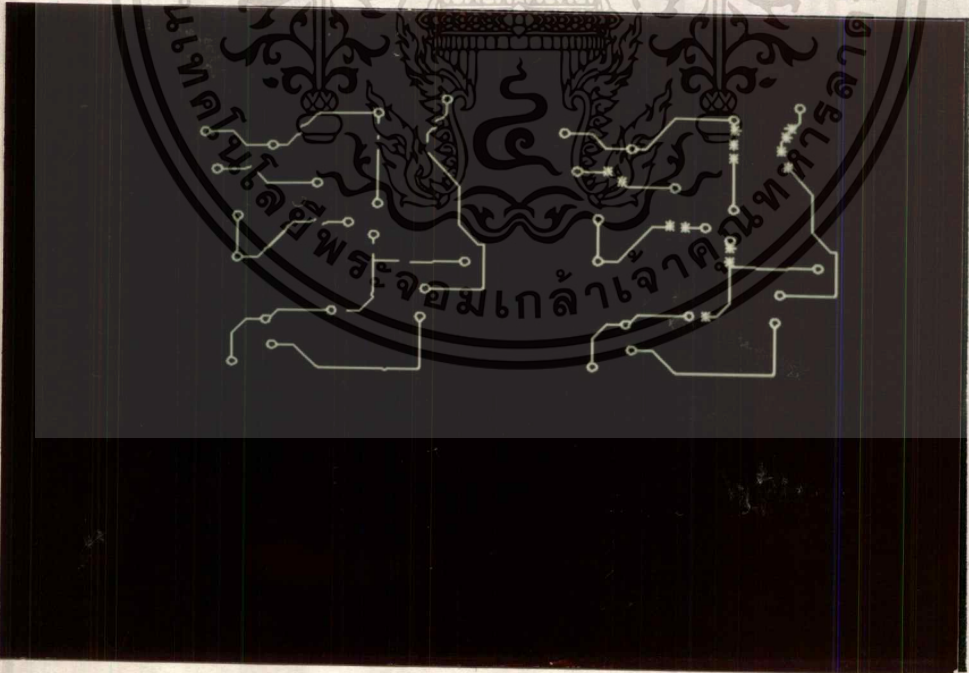
ภาพหลังจากการหาขอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลภาพ(จำลอง)

หลังการทำสเคลลิทอน

ภาพถูกทำสเคลลิทอน

ใช้โปรแกรม (Inspec) หาขนาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

สรุปผลงานวิจัย

จากการทดลอง จะเห็นได้ว่า สามารถที่จะนำข้อมูลภาพลายปริ้นท์ มาทำการตรวจเช็ค การขาด การบางที่ผิดปกติของลายปริ้นท์ได้ ซึ่งในโอกาสต่อไป สามารถที่จะนำไปพัฒนา ให้วงจรสามารถที่จะทำการ เช็คการ Short ของวงจรได้ การเกินของลายปริ้นท์ หรือสาเหตุอื่นๆ ที่เป็นข้อผิดพลาดได้

ปัญหาที่สำคัญ ในการทดลอง ก็คือการทำภาพที่มีระดับสีเทา 256 ระดับให้เป็นภาพ 2 ระดับคือให้ส่วนลายปริ้นท์ กับส่วนพื้นแตกต่างกัน เพื่อที่วงจรสามารถที่จะวิ่ง ตรวจสอบได้ ทั้งนี้เนื่องจากมี Noise เกิดขึ้นมาก ต้องทำการ ตัดระดับ เพื่อลด Noise ให้หมดไปซึ่งเป็นการยากลำบากพอสมควร

นอกจากนี้ข้อจำกัดทางด้าน Hardware ก็เป็นผลทำให้ ลายปริ้นท์ ที่จะทำการตรวจสอบนั้น ต้องมีระยะห่างมากพอที่ กล้องจะสามารถแยกแยะ ความแตกต่างได้ เนื่องจากการทดลอง ใช้กล้อง Video ที่ใช้ถ่ายภาพทั่วไป ดังนั้นความละเอียด (Resolution) จึงไม่เท่ากับกล้องที่มีไว้ใช้ตรวจสอบ โดยเฉพาะ ดังนั้นถ้าต้องการตรวจสอบลายปริ้นท์ที่ละเอียดมากต้องคำนึงถึงจุดนี้ ด้วย

กิติกรรมประกาศ
(ACKNOWLEDGMENT)

ขอกราบขอบคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ขอขอบคุณสถาบันการศึกษาแห่งนี้ ที่ทำข้าพเจ้าได้มีโอกาส ได้จัดทำปฏิญานินพนธ์ ฉบับนี้

ขอกราบขอบคุณท่านอาจารย์ เกษตร ศิริสันติสัมฤทธิ์ เป็นอย่างสูง ผู้ซึ่งประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนให้คำปรึกษาแนะนำแนวทาง และวิธีการแก้ไข จนกระทั่งงานปฏิญานินพนธ์ ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี รวมทั้งขอกราบขอบคุณ คุณ สุชาติ นิยมประดิษฐ์ ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ และแนะนำในหลายๆ ด้านในการจัดทำปฏิญานินพนธ์ ฉบับนี้

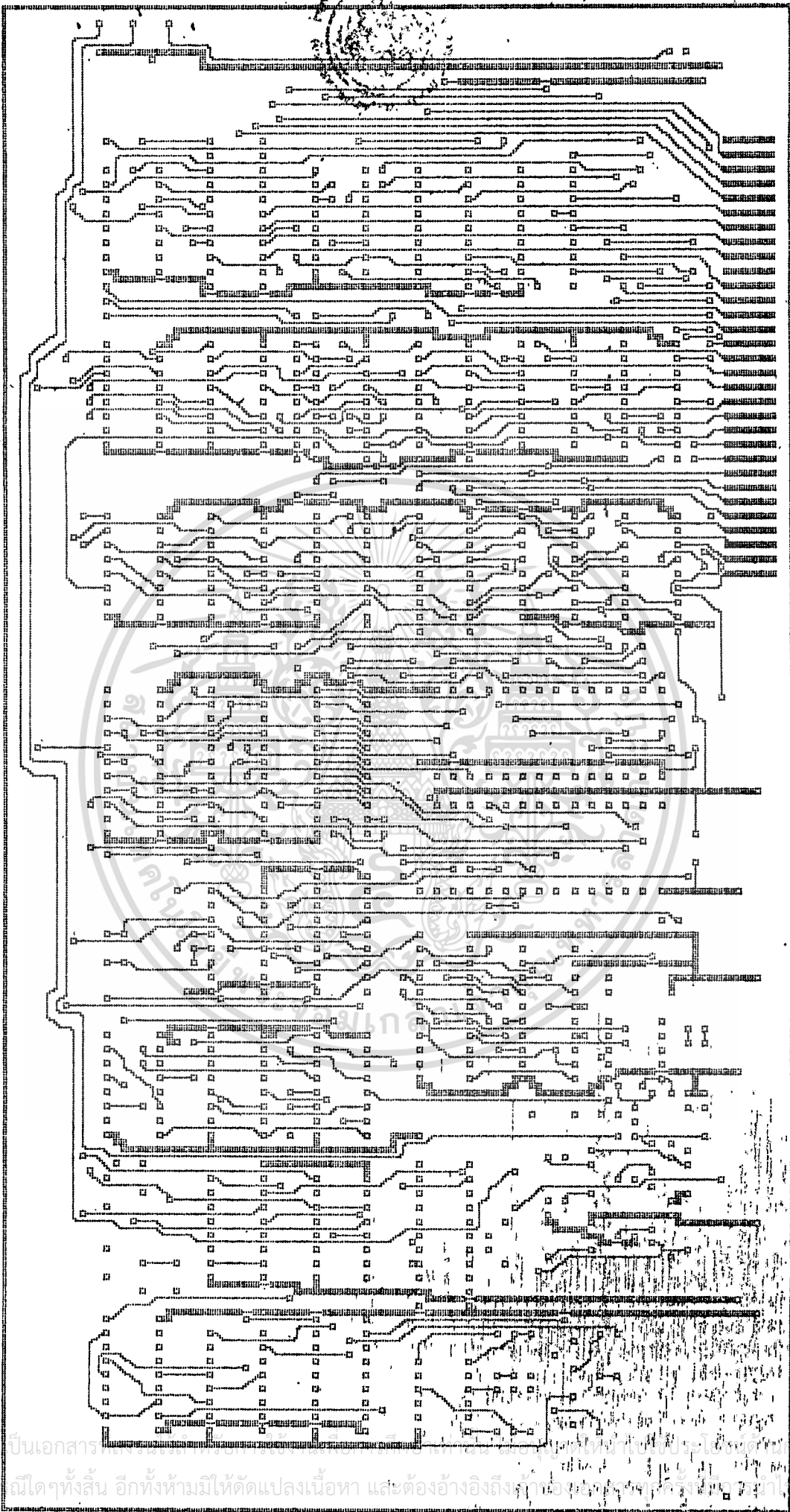
และขอขอบคุณ อาจารย์ (ภาค วิชาเทคโนโลยีการวัดคุมทางอุตสาหกรรม) เพื่อนๆพี่น้องๆ ที่ให้ความช่วยเหลือ ในสิ่งต่างๆและกำลังใจ ขอขอบคุณไว้ ณ. ที่นี้ด้วยครับ

หนังสืออ้างอิง

(REFERENCES)

1. AHMED M. DARWISH AND ANIL K. JAIN,
IEEE Transaction On Pattern Analysis And Machine
Intelligence, Vol. 10, No. 1, January 1988
2. QIN-ZHONG YE AND PER E. DANIELSSON,
IEEE Transaction On Pattern Analysis And Machine
Intelligence, Vol. 10, No. 5, September 1988
3. Steve ciarcia, วารสาร Byte (ฉบับประจำเดือน พฤษภาคม-สิงหาคม
ปี 1987)
4. Gary M. Miller , "Handbook Of Electronic Communication
Gary M. Miller "
5. "Turbo c ", Borland International, Inc.
6. Rafael C. Gonzalez and Paul Wintz, " Digital Image
Processing", Addison-Wesly Publishing Company, Inc.
7. Technical Reference, IBM.
8. TTL Databook, Texas Instrument Incorporated
9. Robert J. Schalkoff, "Digital Image Processing And
Computer Vision"
10. Wayne Niblack, "An Introduction To Digital Image
Processing"

-x checkplot 27 Mar 91 08:46:36
b: digi.pcb
v1.3 r4 holes: 1150 component side
approximate size: 10.30 by 4.40 inches

เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้ในหน่วยงานราชการเท่านั้น
มิได้ทำขึ้นเพื่อการค้า หากมีการนำเอกสารนี้ไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
จะถือว่าผิดกฎหมาย และต้องรับผิดชอบต่อผู้เสียหาย